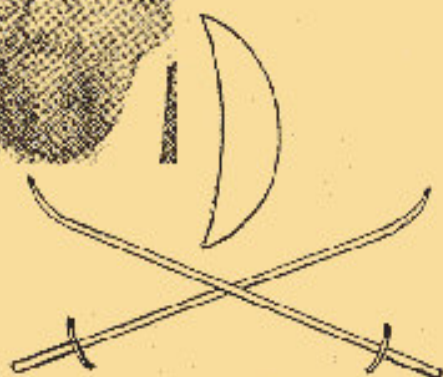

SANDPAPPRET

ÅRG 12 NR 1

Sensomnaren

FN-KAMRATERNA 72 M

al-QAIDA
ANGRIPER
MÅL I
SINAI

SANDPAPPRET

NR 1 2 SENSOMMAREN 2005 4 ÅRGÅNG 12
Medlemsblad för Kamratföreningen FN - kamraterna 73 M

INNEHÅLL	SIDA	ANSVARIG / FÖRFATTARE
Redaktion och innehåll	2	Redaktören
Batch har ordet	3-4	Bataljonschefen Göran Wetterlund
Vår beredskap är god?		
Från Styrelsen		
Föreningsinformation	4	Styrelseordföranden Lars Josefson Bo Ringdal
Angående webbsida / hemsida mm	4-5	Leif Willman
Adressuppgifter	5	Redaktören
E-postadresser	5	Sekreteraren Bo Ringdal Redaktören
Medlemsnytt		
Jubilar, Chefen - 70 år	6	Lars Josefson
Utvändare	6-7	Krister Lindholm Redaktören
Avliden kamrat	7	Redaktören
In Memoriam	7	Arne Gustafsson Leif Willman
Nytt från Högkvarteret -- FN - aktuellt	8-12	Bengt Hållkvist
Politik i Mellanöstern	13-17	Bengt Hållkvist
Fredskamp - Medicin		
Israelisk snabbinsats...	17-18	Bengt Hållkvist
Behovet av internationellt, allmänt sjukvårdsemlen	18	Bengt Hållkvist
'Al - Limerickar'	19	Sture Ahlstedt Rolf Löfborg Redaktören
MÖ - humor... hört berättas	19	Redaktören
Ökenvärlden...	20-21	Alv Svensson
Redaktionellt	21	Redaktören
Strövtåg i Bibels länder...	22-24	Ingvar Holmquist
Insändarspalten / Skrivet i sanden		
Från Sinai till Hemvärnet	25-26	Lars Borwin
Räddningsverket och Tsunami-katastrofen	25-27	Rolf Sjöberg
Kommentarer	27	Bengt Hållkvist
Vårt att veta från MÖ...	27-28	Redaktören
Från Styrelsen (Forts)	28	Bo Ringdal
Styrelsens Julhälsning	29	Redaktören
Omslagbild framre: Collage al-Qaida angriper... bakre: FN - emblemet		Bengt Hållkvist
Signerade foton:		Stieg Forsberg, Rick Forsling, Lennart Persson, Peter Liander, Håkan Brandt
Osignerade foton		
Signerade illustr:		Ingvar Holmquist, Bertil Lybeck
Övriga illustr:		Bengt Hållkvist jämte ngr osignerade ("F-skattereg")
REDAKTÖR: Bengt Hållkvist, Informationsbyrå Hållkvist Sjöliden 40 SE-590 77 VRETA KLOSTER		
Organisationsnummer: 360616 - 3214		Telefon: 013 - 602 45
Postgironummer: 832 57 63 - 4		Telefax: 013 - 602 45

Batch

1987 = 0.31

VÅR BEREDSKAP ÄR GOD?

Innan jag något kommenterar läget för vårt försvar, vill jag rikta blicken mot situationen i Mellanöstern. Som jag antydde i föregående nummer av Sandpappret, var det troligt att Arafats bortgång skulle kunna innebära en öppning för nya förhandlingar mellan israeler och palestinier. Palestiniernas nye president Mahmud Abbas visade tydligt på en vilja att finna lösningar, vilka skulle kunna accepteras av såväl israelerna som de egna. Utan att nämna redovisa hur och vad som gjorts sedan dess, kan jag konstatera, att början till en ny era har kunnat skönjas."

Det största hindret mot en fortsatt positiv utveckling verkar nu i början av året vara judiska ultra-nationalister, vilka till varje pris vill förhindra verkställigheten av förflyttningen av bosättningarna i Gaza. Sharon visar inga tecken på att backa från beslutet och det är ett gott tecken. Samtidigt har man dock beslutat om utbyggnad av bosättningarna på Västbanken trots stark kritik från USA. Förverkligas detta blir det i praktiken omöjligt att i framtiden skapa en sammanhållen palestinsk stat i territoriet. Militanta palestinier har redan följt varningsfagg och frågan är om Abbas kan hålla dessa grupper lugna. Det kanske blir såsom tidigare och allt förblir vid det gamla.

Hoppet om en evig fred i vårt närområde har dock inte övergivit våra egna politiker. Åtminstone kommer vårt eget land under överskådlig tid ej att drabbas av krig eller annan typ av hot mot vår säkerhet. Senaste försvarsbeslutet innebar en radikal förändring av mål och uppgifter. Invasionsförsvaret skrotades och töljden blev, som alla vet, en dramatisk nedläggning av fredsförband inom alla försvarsgrener samt alla delar av landet. Just i dagarna har beslut fattats om ersättningsarbete till flera av berörda kommuner, främst genom flyttning av statliga verk och myndigheter. Den -- när detta skrives -- kommande vårbudgeten lär ytterligare innebära stora påfrestningar för Försvarsmakten.

Försvarets högsta prioritet blir nu internationella insatser. Sverige skall i råd tid kunna ställa upp med ett par bataljoner samt fr.o.m. år 2008 en "EU-stridsgrupp". Hur detta skall realiseras med någon form av trovärdighet frågar sig nu många. Idag har vi omkring 700 vämpliktiga i tjänst utomlands. I år består åldersklassen av 8000 soldater. Många har sökt till nu aktuella tjänster men få har rätt kvalifikationer. Nästa år får endast drygt 5000 inkallelseorder och endast mindre del av dessa utbildas till stridande befattningar. Samtidigt ökar personalbehovet till våra förband i internationell tjänst. För att lösa detta akut krävs att många tidigare utbildade måste tas i anspråk. Allt på frivillig basis, som det alltid varit för vämpliktiga personer.

Sverige måste skapa resurser för att undsätta, rädda eller flytta tillfångtagna svenskar i utlandstjänstgöring.

Foto: Försvarets Bildbyrå / Rick Forsling

De andra nordiska länderna (utom Island; red anm.) brottas med samma problem. Våra finska vänner har dock en annan syn på sin egen säkerhet och har inte beslutat om reduktioner av värnpliktsjänstgöringen. "Vi kan vår historia och känner vår granne i öster" som finnarna själva uttrycker det. (Forts. nästa sida)

En nordisk stridagrupp för insatser inom unionen måste sammanställas, övas och ges i kvardiga förutsättningar. Det kan bli ett nog så delikat problem om rekryteringsbasen är olika mellan de nordiska länderna. Vi vet ju själva hur olika ekonomiska villkor vi arbetade under inom UNEF II. Internationella uppdrag har alltid varit mer eller mindre riskfyllda. Sannolikheten för att svenska soldater i framtiden vid internationella insatser blir inbegripna i direkta stridshandlingar är stor. Såväl politiker som militära chefer har ett stort ansvar. När det gäller att skapa de allra bästa förutsättningar för att ge förbanden en fullgod och kvalificerad utbildning.

Läger: i dag pekar dessvärre på att det kommer att bli svårt för försvaret att leva upp till de mål, som Sveriges riksdag har beslutat. Jag har berört problemen med att få rätt man på rätt plats och t.o.m. att många platser blir svåra att besätta. Den nu beslutade grundorganisationen kommer att ha stora svårigheter att samtidigt utbilda de fåtaliga värnpliktsjämsgörande i "samhällstjänst" (vad detta nu innebär?) som till stridande soldater i svårast tänkbara situationer.

De bantade försvarsanslagen räcker inte heller till för att bygga upp samt täcka kostnaderna för internationella insatser av frågavarande förband. Hittills har våra insatser utomlands fullgjorts med gott resultat. Vi har mer än väl hävdat oss i jämförelse med andra länders värnpliktsutbildade förband men också mot förband med yrkessoldater. Vi har haft få förluster. Sammantaget beror detta på god utbildning, dugliga befäl och soldater, bra utrustning samt gott stöd från hemlandet. Jag är rädd för att dessa nödvändiga förutsättningar inte till fullo kommer att finnas i framtiden.

Kan vi acceptera detta? Svaret måste bli nej!

Göran Wetterlundh -- 001

Från STYRELSEN

FÖRENINGSPERINFORMATION

Sistidna december -- dvs i vintras -- genomfördes styrelsemöte på hotell Heisen. Läget inom föreningen ventilerades men mest tid ägnades åt att diskutera alternativ för kamrattraff och årsmöte 2006. Här välkomnas idéer från medlemmarna, vad avser såväl plats som tidpunkt!

Arbetet med stadgöversynen har utförts under gångna halvåret och har nu lett till att ett utkast tagits fram. Traditionellt julbord avnjöts och aväts på restaurang Gondolen. Middagen samlade ett totalt kamrater, varav några kom långväga ifrån. Det var nog hunger som drev dem! Många gamla minnen tanns att dialogisera, varför samvaron fortsatte ute på stan tills timmen blev sen. Tack, Bosse, för ett fint arrangemang!

Nya e-mailadresser har fortsatt att strömma in till styrelsen. Det tackar vi för. Fortsätt härmed så att vi kan informera om adresserna i Sandpappret och underlätta kommunikationen.

Leif Willman arbetar enlätat vidare med vår hemsida. Tag för vana att då och då besöka denna.

I övrigt vill styrelsen bara säga: Vår glad och positiv!

Lars Josefson -- 004

Bo Ringdal -- 010

ANGÅENDE WEBBSIDA / HEMSIDA M.M.

Kamratföreningens hemsida har bytt till ny adress, som är <http://www.zzzz.se/sina1>. Tidigare har vi inte haft mycket utrymme för att lägga ut olika saker på Internet men nu efter det att jag har skaffat eget domännamn så kan jag lägga ut mer information. Jag har nu scannat in samtliga nummer av Sandpappret, som dess redaktör, Bengt Hållkvist, har producerat. För att spara utrymme och nedladdningstid är tidningen i rubrikform 4 upplagad sidvis i pdf-format. När detta var klart, kom jag att tänka på Ökenkuriren, som vi fick

nere i Sinai. Fanns det någon, som hade sparat dem? Efter lite a-mål fram och tillbaka fick jag reda på att bataljonschefen hade en pärm med de flesta nummer, vilka jag kunde få låna. Mit nästa projekt blir därmed att scanna in dessa. (Det kanske redan är gjort, när Du läser dessa rader). Framtida projekt blir att göra en sida om camper och posteringar. När den skall göras så kommer jag att efterlysa fotografier från läsekreten – kolla på hemsidan med jämna mellanrum. Om Ni har förslag på något till hemsidan får Ni gärna höra av Er till mig.

leif.willman@zzzz.se
Leif Willman – 114

ADRESSUPPGIFTER

Nedanstående uppgifter om nya adresser har inkommit till redaktionen:

058 Kristor Lindholm
 c/o Alm Skottvägen 3 För myndighetspost eller andra inrikes post-
 452 90 STRÖMSTAD försändelser inom Sverige (Se vidare under Utvandrare)

124 Curt-Olof Klasson
 Sörbåla 204 Tel: 0896-311 02
 840 73 BISPGÅRDEN Mob: 070-621 60 00

450 Classe Klevsäter
 Börnstensgatan 44 A Tel: 042-29 23 05
 253 61 HÅLSINGBORG Mob: 070-630 86 18

907 Sture Mörtlund
 Skomakaregatan 2
 382 40 NYBRO
 519 Lennart Åhl
 Cardellgatan 1 Tel: 08-686 67 00
 Box 5209 Fax: 08-686 69 00
 102 45 STOCKHOLM

762 Mats Nordin
 Fredmansgatan 7A Tel: +45 39 90 04 78 (Danmark)
 118 47 STOCKHOLM GSM: +45 26 73 04 70

Redaktören

E - POSTADRESSER

Kompletteringar och rättelser av ifrågevarande uppgifter i Sandpappret, Jubileumsnummer årg 11, år 2004.

Axelsson, Roger	110	Stockholm	roger_axelsson@hotmail.com
Bergner, Sture	746	Svenstavik	sture_bergner@hotmail.com
Eriksson, Thomas	383		Bytt namn till Palmqvist
Palmqvist, Thomas	383		thomas.palmqvist@aerotechtelub.se
Hagel, Göran	748	Halmstad	goran.hagel@swipnet.se
Hedén, Arne	327	Stockholm	arne.heden@telia.com
Hedlund, Ulf	223	Gällivare	ulf.hedlund@globalnet.net
Johnsson, Nils-Gunnar	803	Nätraby	johnsson.ajostedt@swipnet.se
Kimström, Kjell	115	Stockholm	kjell.kimstrom@mil.se
Klasson, Curt-Olof	124	Bispgården	for.data@home.se
Klevsäter, Classe	450	Hålsingborg	classe.klevsater@comhem.se
Korswall, Lennart	049	Årvall	fk01.kole@ihh.hj.se
Lindholm, Kristor	953	Strömstad	lindholm@superonline.com
Meijer, Walter	017	Södertälje	walter.meijer@mil.se
Mörtlund, Sture	907	Nybro	sture.mortlund@telia.com
Nilsson, Ulf	455	Figeholm	ulf.nilsson@okg.aydkraft.se
Nordenstedt, Mikael	947	Knivsta	ormino@telia.com
Nordin, Mats	762	Stockholm	matsnordin14@hotmail.com
		(privat i Charlottenlund, Danmark)	matsnordin@tdcadsl.dk
Ottosson, Bertil	181	Wilhelmina	bertil.ottosson@vilhelmina.mail.telia.com
Ross, Jonny	594	Björklinge	jonny.ross@swipnet.se
Stenberg, Rolf	056	Fåmösa/Stockholm	061172259@horno.net
Skoglund, Erik	130	Tärendö	erikskoglund@hotmail.com
Whass, Filip	189	Norrköping	filip.whass@telia.com

(Forts. sid 28)

Bo Ringdal -- 010
Redaktören 5

MEDLEMSNYTT!

JUBILÉER

Chefen 70 år -- stort GRATTIS

Vår kontingents- och bataljonschef, tillika Föreningsordförande, 001 Göran, fyllde tidigare i vintras 70 år.

Ökenpatrull var avdelad för att, på plats i Halmstad, överbringe våra gratulationer. Strax före avresa kontrollerade dock patrullen, genom Polismyndighetens försorg, att Göran skulle vara på stabsplats under bemärkelsedagen. Döm om vår stora förvåning när vi fick beskedet att Jubilarer hade tagit skydd och avrest till Marocko! (Om det åtminstone hade varit till Sinai!) Styrelsen har funnit att detta nog måste betraktas såsom "undanhållande" och har bett auditören utreda vilka konsekvenser detta beteende måste få. Någon i styrelsen sa "omedelbart "det måste bli SCACYP" -- en annan inflikade att "då måste det nog bli en omvänd sådan".

I stället vill Föreningen, här i Sandpappret, säga STORT GRATTIS till vår avhållne chef. Du ledde oss med fasthet, spred glädje och såg till att vi nådde de fastlegda målen. Du drog Dig aldrig från Ditt ansvar utan tog alltid beslut när så påfordrades. Även om besluten kunde ge obekväma konsekvenser. Du fanns hela tiden i centrum för oss alla sexhundrafemtio krigsman. Du stod upp för vårt mått "Var glad och positiv".

Du har också, under de senaste 25 åren, varit den bärande kraften i vår eminenta Förening.

Stort GRATTIS Göran!

Vi önskar Dig all välgång framöver!

För Föreningen
Lars Josefson
Styrelseordförande

PS Vi återkommer när auditörens utredning är klar. DS

Göran Wetterlundh

UTVECKLING

Bröder... Anmäler att jag har emigrerat! Sedan 2003 har jag flyttat till Turkiet och som alltid när det rör Turkiet inträder den stora orödan. Så också med mitt medlemskap i Kamratföreningen men nu när tidningen och kommunikationerna har internetanpassats har detta åtgärdats, hoppas jag... Jag fick i förra veckan (skrivet 10 mars; red anm.) jubileumstidningen med personlig kurir till Izmir och blev synnerligen positivt överraskad...

Jag bor numera vid kusten i en by, som heter Yenifoca och ligger 62 km NV om Izmir (Smyrna). Jag har 10 mil till antikens Pergamon och 15 mil till Efesos (Paulus brev till efeserna. .). Under den kallaste perioden (jan - mars) hyr jag en lägenhet i centrala Izmir, 2,4 milj inv. Tiden går rasande fort -- jag har varit på Cypem 3 gånger bara i år och en gång, 1 - 10 okt 04 i Kairo. . jätta jagande av turister vid pyramiderna! (Forts.)

Jag har sålt allt vad jag ägde i Sverige men har adress i Sverige för myndighetspost... (Jfr Adressuppgifter sida 5; red anm). Adressen i Turkiet är:

Krister Lindholm
Atatürk Mah.
Sedullah Sever Cad. No 51
Yenifoca-Izmir
Turkiet

Tel: +90 5357218241

Varma hälsningar
Krister

Redaktören

Swedish Komrat

Vad vi nu känner till har en kamrat lämnat oss sedan förra numret, jubileumsnumret, av Sandpappret skrevs.

EN ÖKENBRODER

HAR LÄMNAT OSS
BENGT-GÖRAN ERLIKSSON AVLED 2004-11-26
Hjältar dör inte – de bara försvinner...
B-G blir kvar i våra minnen.
Kamratföreningen Sv FN-bat 72 M

Redaktören

In Memoriam

Bengt-Göran Erliksson -- till minne

Bengt-Göran Erliksson blev 47 år. Vi som kände B-G och/eller skickade julkort till varandra har förlorat en vän
Bengt Hällkvist -- 050

Bara några månader efter att jag träffade Bengt-Göran på bataljonens återträff i Työbäck fick jag det tråkiga beskedet att han lämnat oss för alltid. B-G och jag tjänstgjorde på två bataljoner tillsammans, 66M och 72 M, båda gångerna på TPC.

Det känns tungt att veta att vi aldrig mer kommer att träffas för att minnas den roliga tiden vi tillsammans upplevde i Sinai.

Arne Gustafsson -- 108, 66 M

Arne Gustafsson -- 103, 72 M

Bengt-Göran Erliksson, SFR-komp /tppiut

Foto: Lennart Persson

När jag satt på tåget på väg till julbordet med 72 M fick jag ett telefonsamtal från Arne Gustafsson, en av kamraterna på transportplutonen / TPC. Han kom med den tragiska nyheten om att B-G hade avlidit. B-G var en kamrat från TPC, som har varit med på många bataljonsträffar, senast jubileumsmötet i Työbäck.

Vi är många som kommer att sakna B-G:s skratt och alltid goda humör.

Leif Willman -- 114

JAG FRUKTAR GREKERNÄ ÄVEN NÄR DE KOMMA MED GÅVOR.

Latin: "Timeo Danaos et dona ferentes".

Romaren Vergilius år 70 f.Kr. - 19 f.Kr.

Prästen Laokoön's varning när trojanerna -- efter en träff med greker -- gladda sig åt den kvarlämnade träshästen vilken, då den hade dragits in i fästningsstaden Troja (i nuvarande nordvästra Turkiet), visade sig vara fylld med grekiska krigare.

Redaktören 7

Nytt
från

HÖGKVARTERET

FÖRSVARSMAKTENS OPERATIVA
INSATSLEDNING M.F.L.

FN - AKTUELLT

EFTER TILLMÖTESGÅENDE FRÅN HÖGKVARTERET M.F.L. OCH INFORMATIONSURVAL
SAMT SÄRSKILD PRESSRESEARCH AV FÖRFATTAREN HAR NEDANSTÅENDE REDO-
VISNING ÖVER FÖRSVARSMAKTENS M.M. LÖPANDE JÄMTE PRELIMINÄRT FÖRESTÅ-
ENDE INTERNATIONELLA ENGAGEMANG KUNNAT UPPRÄTTAS. REDAKTÖREN

Överste Kjell Nerpin 1925 - 2005

Fo 51 försvarsområdesstab i Örebro samt därpå S3 i Boden.

Överste Kjell Nerpin övertog med sin Sv FN-bat 74 M, om 550 man, det operativa ansvaret från Bataljon Welterlundh -- under fanöverlämning -- den 20 juni 1979. Hans ansvar var dock tudelat. Dels hade han inledningsvis grupperingsansvar för sin bataljon inom samma område, som vi kontrollerat fram till första egyptiska inmarschen/fö-bimarshen, vilken skedde i slutet av maj och i full överensstämmelse med Camp David-avtalet. Men hans FN-ansvar inskränkte sig dock enbart till Swedbats "södra halva", som resultat av en turbulent inledning redan när rektruppen ur vår avlösningsbataljon dök upp hos oss. Den 25 juli kom sedan Sovjets veto i Säkerhetsrådet till fortsatt FN-mandat i Sinai med innebörd UNEF I-avveckling och ny uppgift för 74 M. En vaktstyrka på 320 man skulle organiseras för bevakning av FN-basen El-Gala i Ismailia med där insamlad materiel m.m. medan omkring 80 man avsågs för bataljonens iordningsställning i öknen. Den 7 augusti överlämnar 3. komp 74 M Camp Göta Lejon till Egypten och dagen därpå övertar Nerpin Ghanas vakt-hållning vid UNEF HQ samt FN-anstalter i Ismailia och Kairo. 150 man frivilligt uttagna ur 74 M sänds hem. Sv FN-bat 74 M ändrar nu benämning till FN-kontingen: 74 E (Egypten). 6 september överlämnar 1. komp 74 E Camp Sina till Egypten samtidigt som detta också övertar Rabah, som ju varit såväl FN-svensk MP-station som stationeringsbas för sovjetiska militärobservatörer och FN-tankstation. Den 25 september -- exakt 2 månader efter FN-mandatets upphörande -- utrymmer svenskarna officiellt sin del av buffertzonen och Camp Tre Kronor i Baluza överlämnas till Egypten medelst en kort, högtidlig ceremoni. El-Gala blir nu den nya huvudförläggningen. Ytterligare 80 svenska FN-soldater återvänder till Sverige. 30 september lämnar slut-
ligen 2. komp Camp Kung Karl, det sista ökenfästet. Sedan kontingenten nu avvecklat sin del i

buffertzonen blev återstående 320 svenskar en militär specialenhet inom den civila UNEF-organisationen under ledning av Maj W. Beltré. Dessutom länns några militära "reser" kvar av tidigare australiska, polska och kanadensiska kontingenterna. I slutet av oktober 1979 överlämnade överste Nerpin befälet över svenska avvecklingskontingenten till sin ställföreträdare och stabschef, överstelöjtnant: Axel Grönquist, samt återvände efter väl förtjänat värv till Sverige.

1980, efter hemkomst från Sinai och chefskapet över Sv FN-kont 74 E, blev Nerpin utnämnd överste och ställföreträdande chef för Upplands signalregemente tillika försvarsområdesbefälhavare för Västmanlands försvarsområde.

Kjell Nerpin kryddade också sin officersgärning med ledarbefattning i Drivmedelscentralen, DMC, dvs totalförsvarets samordningsorgan för alla i vårt land under krig verksamma oljebolag med ansvar för lagring (inkl beräkningsförädlingsring), tillförsel samt tillhandahållande distribution av drivmedel och bränsle efter krigsnödvändighet. Ifrågavarande befattning var militär samt viktig under Kalla kriget och undertacknad tjänstgjorde under bl.a. större delen av 1980-talet i Försvarsområdesstab Fo41 i Linköping såsom krigsplanläggningsansvarig för drivmedelssäkerhet / försörjning m.m. för markstridskrafter inom försvarsområdet (Östergötland + Västerviks Kommun) och hade därvid att vid några tillfällen personligen samverka samt anmäla drivmedelsbehov till Kjell Nerpin i samråd med militärbefälhavarens representant. Samarbetet löpte utmärkt.

Utöver den för oss bekanta FN-tjänsten medverkade Nerpin efter Sovjetunionens och därmed Warszawa-paktens upplösning 1991, efter en tid, även i annan fredsförmedlande verksamhet såsom föreläsare för det nya väststrävande Polens försvarsmakt. Målsättningen var i detta fall att lära ut modernt, demokratiskt ledarskap präglad av god anda, moral samt gemenskap inom försvaret. Kjell Nerpin var rätt mannen här för man sin humanistiska och idealistiska inställning men också omsorg om den enskilda människan. Han hade dessutom i slutet av 1970-talet haft särskilt uppdrag hos chefen för armén rörande ledarskapsfrågor.

Kjell Nerpin hade sin kristna tro till grundstenen här i livet. Detta medverkade även till hans åtagande som soldathemsordförande samt att han under många år verkade såsom ordförande för kyrkorådet i Enköping. Tilläggsas bör att Nerpin även var aktiv i Sveriges Kristliga Officersförbund samt för dess räkning var representant vid världskonferenser i Virginia Beach, USA, 1994.

Kjell Nerpin blev ju -- så småningom enligt ovan -- officer ur signaltruppema, vars enda regemente, S1, sedan flera år är överflyttat till Enköping i vilken stad Nerpin synbarligen och kanske följaktligen såsom pensionär var bosatt vid sitt fränfalla 23 maj 2005.

EU BATTLEGROUPS. År 2009 avses en svenskled Battlegroupstyrka vara operativ. Sverige är utsedd sammanhållande "groupland" -- s.k. Framework Nation -- för nämnda styrka, där också samtidigt skall ingå enheter från Finland, Norge och Estland. Stridsgruppen skall lyda under EU oavsett att Sverige är militärt alliansfritt enligt regeringen. Insatsstyrkans huvuddel kommer att utgöras av svenska officerare och soldater. Aktuell Battlegroup avses organiseras som följer: 1100 svenskar, i princip lednings- och pansarskytteenheter; 200 finländare, förband med pansargranatkastarbandvagnar (12 cm grk), NBC-skyddsenhet m.m.; 150 nordmän mestadels stridstross inkl transportenhet; 40 estländare för bevakning samt livvaktjänst. Battlegroupstyrkan enligt ovan skall vara en av flera liknande inom EU samt rymmas inom Maastrichtavtalet och anges ej vara beroende av utfallen i pågående folkomröstningar. Styrkan skall utgöra enaöbinsatsstyrka och kunna medverka i fredsframtvingande operationer men avses ej användas mot terrorister även om terrorhotet vägs in i utbildningen.

Battlegroups planeras stå med delar av resp förband i beredskap i hemländerna för att med timmars varsel kunna ge sig ut. En hel stridsgrupp skall kunna göra insats 10 dagar efter order från EU. Man tänks vara operativ inom 600 mils radie från Bryssel och ledas från Brittiska högkvarteret Northwood utanför London. För insats kan tungt transportflyg komma att erfordras, varvid upphandling av dito resurser måste vara väl förberedda. De svenska soldaterna skall rekryteras med 2-årskontrakt, varvid åtminstone enstaka avses kunna rekapitulera. En 2-årscykel bedöms innebära samtränning hemma, övning med de andra länderna, samövning inom ramen för EU, beredskap samt eventuell insats. År 2007 blir samövningsår för vår stridsgrupp för att därefter vara fullt insatsberedd. (Jfr även Sandpappers Jubileumsnummer sid 16). När styrkan är hemma utbildar dess officerare förbandet i mindre enheter efter hand (soldaterna tidigare fullgjord värnplikt). Den svenska delen utgör dessutom en beredskapsresurs hemma, vilken kan hjälpa till vid stormar och andra olyckor samt kriser. Frågan är dock om Sverige kan tillhandahålla tillräckligt antal soldater? Koordinator för Nordic Battlegroup är överste Karl Engelbrektson ur Försvarsmaktens Högkvarter.

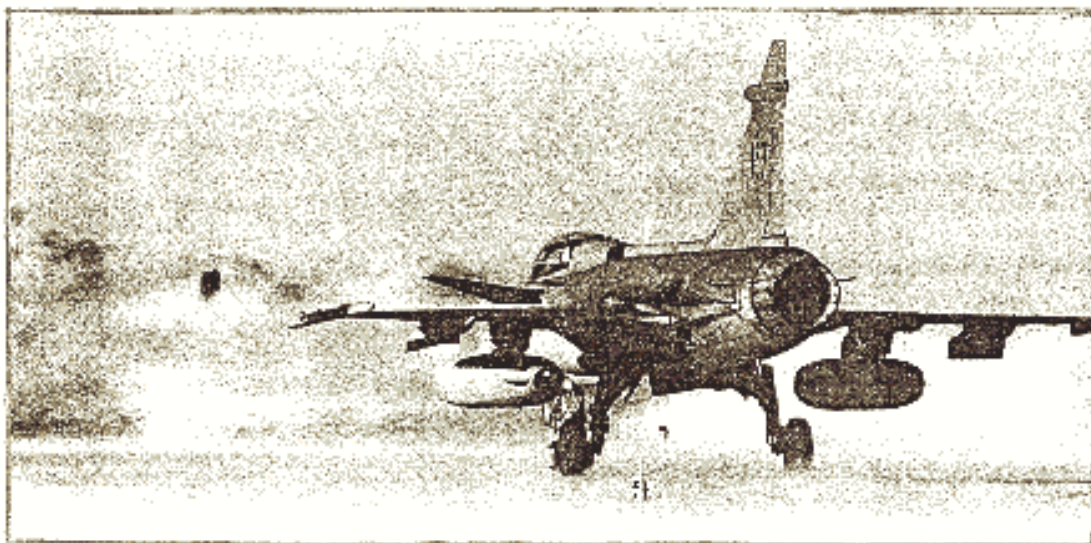
UNMIS = United Nations Mission in Sudan. Denna styrka avses räkna omkring 10 000 man och omfatta såväl militärobervatörer som uniformerad civilpolis samt militär trupp. Sex svenskar avses ingå i missionen, vilken har till uppgift att övervaka frekventat mellan den sudanesiska, muslimska regeringen och den kristdominerade rebellrörelsen i söder SPLM/A, Sudanese People's Liberation Movement/Army. Styrkehögkvarter m.m. anges bli Sudans huvudstad, Khartoum, där svenske överstelöjtnanten Ingemar Robertson ska tjänstgöra såsom chef för personalsektioner. En del av missionsstyrkan kommer

att vara grupperad i Juba i landets södra del dvs i anslutning till SPLM/A:s område. Missionsstyrkan avses vara fullt utbyggd i november. Infrastrukturen i landet beskrivs som dålig, vad gäller såväl vägnät som byggnader och avstånden gigantiska. Svenska avdelas ur SHIRBRIG (Standby Force High Readiness Brigade for UN Operations), som ju är en beredskapsstyrka, vilken kan skickas ut av FN med kort varsel. (Jfr även Sandpappret nr.2, årg.4 sid 7 samt nr.1, årg 5 sid 6-7).

Det finns dock två faktorer eller spelbrickor, som kan komma att äventyra hela det ovannämnda fredsavtalet men även missionen. Dels dödades tidigt i somras sydsudans karismatiska och skicklige ledare/befälhavare samt nyblivne vicepresident för Sudan, John Garang, vid en helikopterolycka -- varvid sabotage ej kan uteslutas. Garangs ställföreträdare, Salva Kiir, har snabbt inträtt såsom hela Sudans vicepresident men är internationellt ett oskrivet kort i sin nya position. Den andra osäkra faktorn är Darfurkrisen, där sudanesiska centralregeringens muslimska del -- under presidenten, f.d. general Omar al-Bashir -- stöder arabmilisen, Janjawid, vilken gjort sig skyldig till omfattande övervåld mot den afrikanska, svarta lokalbefolkningen, som FN nu vill skydda. Konflikten bistår emellertid Kina -- mot FN -- president Bashir och hans muslimska stridskrafter med vapen, bl.a. stridsvagnar, men också pengar i utbyte mot begärlig olja.

ÖVNING BATTLE GRIFFIN var en multinationell stor sädan i Norge i vintras med centrum i Ørlandbasen utanför Trondheim och för svenskt vidkommande på Bodøbasen. Antalet deltagarländer var 14 stycken. Från Sverige medverkade snabbinsatsförbandet Swafrap JAS (Jfr Sandpappret nr.1-2, årg. 9-10 sid 16). Den svenska kontingenten på 120 personer -- mot normalt 260 fullt bemannad hemma i Sverige -- leddes av sin då nya chef, överstelöjtnant Johan Swetoft.

Ett av syftena med det svenska deltagandet i rubr övning var att transportera förbandet och dess materiel från F17 Källinge/Ronneby samt gruppera det på en ny plats. Förflyttningar genomfördes med TP 84 Hercules och landsvägstransporter, som självfallet ställde stora krav på god planering samt dito logistikorganisation. I luften tränades för svensk del mestadels vad som med NATO-termologi benämnes Composite Air Operations (COMAO), vilket innebär ett taktiskt uppträdande, då ett stort antal flygplan av olika typer från skilda länder och med olika roller samverkar mot ett gemensamt fiendligt mål.

En JAS 39 ur Swafrap startar från vinterns Bodøbasen under Battle Griffin. Foto (beskuret): Peter Lander

ÖVNING VIKING 05 kommer att genomföras 5 - 16 december i år och avses bli den största internationella stabsovning, som genomförs i Sverige. Den förbereds med stöd av NATO inom ramen för Partnerskap för fred (PfF). En planeringskonferens genomfördes i mars i år på Livgardet utanför Stockholm och där Swedint numera huserar. Alla 26 övningsdeltagarländer samt de olika internationella organisationer, vilka tänks medverka i rubr övning, var representerade i konferensen.

Målsättningen med övningen anges vara att träna multinationella staber i att organisera samt inleda en fredsfrämjande operation. En viktig del i övningen anges vara att samverka med olika civila och humanitära organisationer. Övningen betecknas såsom en s.k. Computer Assisted Exercise med spelsajter i åtta länder, vilka kommer att sammankoppla 1800 övningsdeltagare på varierande stabsnivåer. I Sverige ska övningsledningen placeras på Livgardet, Kungsängen, medan de övade högre staberna dvs armé-, marin- samt flyg- kommandora grupperas vid Upplands regemente, S1, i Enköping. (Forts. nästa sida)

Brigadgeneral Ola Gynäs -- chef för Försvarets Krigsspelscentrum (FKSC), som bl.a. är med och stödjer rubricering i höst -- framhåller att FKSC har såsom grundläggande uppgift att stödja högsta ledningen i vårt land genom t.ex. operativa, händelsestyrda spel på högsta nivå. Men man skall även medverka vid Försvarets maktens omvandling från ett förordat invasionförsvär till ett insatsförsvär. Som exempel anges stödet till utvecklingen av Nordic Battlegroup med samövning/samträning av de stabssdelar, vilka ska leda insatser. Vi, som förr ingick i vårt invasionförsvär, var dock själva illt ut samt övade i regn och rusk för att inte tala om att vi ibland gjorde misstag i verkligheten men av vilka vi fick bestående nyttiga lärdomar. Sådant sker inte genom att bara stirra i datorer. Med tanke på vår regerings oförmåga att handla vid Tsunamiolyckan synes det också ytterst önskvärdt att flera av våra ministrar -- åtminstone stats-, utrikes- och försvarsministrarna -- nog följer, helst deltagar, i Viking 05 för att lära sig krishantering m.m. (Jfr även sid 27).

ISAF = International Security Assistance Force, har till uppgift att stödja Afghanistans centralregering, under president Hamid Karzai, genom att åstadkomma säkerhet och stabilitet. Nämnade Force -- sommaren 2005 cirka 15000 man -- ska sålunda utgöra en säkerhetsstyrka för att landet skall kunna utvecklas mot fred samt frihet. Det är dock landets inhemska befolkning, som tänks leda sagda utveckling med bistånd av ISAF, FN och en rad internationella organisationer. Parlamentsval har planerats skett 19 september 2005. I början agerade ISAF egentligen bara i Kabulområdet men efter FN-resolution 1510 gavs missionsstyrkan utökade befogenheter att verka även utanför huvudstadens närhet och avses nu kunna agera i hela landet. Sverige har haft militär personal i Afghanistan i över tre år (Jfr Sandpappret nr 1-2, årg 9-10 sid 14). Pågående svensk militär verksamhet tar sig många uttryck. Dit hör gruppering på framskjuten underhållsbas (FSR) i norra Afghanistan. FSR är i aktuell region en brittisk tältförläggning vid Masar-i-Sharif flygplats där bl.a. den svenska snabbinsatsplutonen (ORF), en svensk läkare jämte sjuksköterska samt även del av den svenska NSE-enheten är förlagda. Den svenska ORF-plutonen utgör en av fyra plutoner i områdets brittiska snabbinsatskompani. I provinsen Masar-i-Sharif finns också en internationell ledningsenhet/stab -- Provinsieft Rekonstruktionssteam (PRT) -- med bl.a. svenska stabsofficerare, vilken leder stödverksamheten för rekonstruktion av sagda provins samt bemannar de två militära observationsgrupperna (MOT) i samma område. MOT-grupperna ska rapportera till ISAF om rådande situation i sin provins och sprida budskap från ISAF till lokalbefolkningen.

Den andra delen av NSE-enheten finns i huvudstaden, Kabul. Eftersom den svenska personalen finns splittrad på sju olika ställen i landet så har NSE-personalen en svår uppgift. De hanterar sålunda ärenden som innefattar logistik, kommunikation till Sverige, resor, personaltjänst, matlagning, ekonomi samt reparation av fordon. I Kabul har tidigare 11 svenska soldater arbetat såsom brandmän och meteorologipersonal på huvudstadens flygplats (KAIA) men drogs ur under sommaren för att i stället förstärka de svenska insatserna i Masar-i-Sharif. ISAF HQ är grupperat i Kabuls centrala delar, där -- som väntat -- även den afghanske presidenten och flera länders ambassader har sina arbetsplatser. Den svenska personalen i Kabulområdet huserar huvudsakligen i egna campen Carlborg, vilken samtidigt utgör del av den multinationella Camp Warehouse i utkanten av Kabul. Se även tidigare nämnda nummer av Sandpappret. Slutligen finns av svensk personal med basering i huvudstaden även en nationell underrättelseenhet (NIC), vilken arbetar för att svenskarna i landet ska få så bra upplysning som möjligt om vad som händer i landet och inte tar några onödiga risker eller åker i farliga områden etc. Kring staden finns NATO-ledda Kabul Multinational Brigade (KMNBB) i vilken också svenska stabsofficerare verkar. Svenska Afghanistankontingenten leds av överstelöjtnant Thomas Lindell från Boden och hans personalstyrka omfattade i våras 89 personer men avses under året växa till 160, varvid Sverige ska ansvara för en större PRT-stab i Masar-i-Sharif.

Under år 2005 förstärks och koncentreras den svenska kontingenten till provinsen Masar-i-Sharif i norra delen av Afghanistan

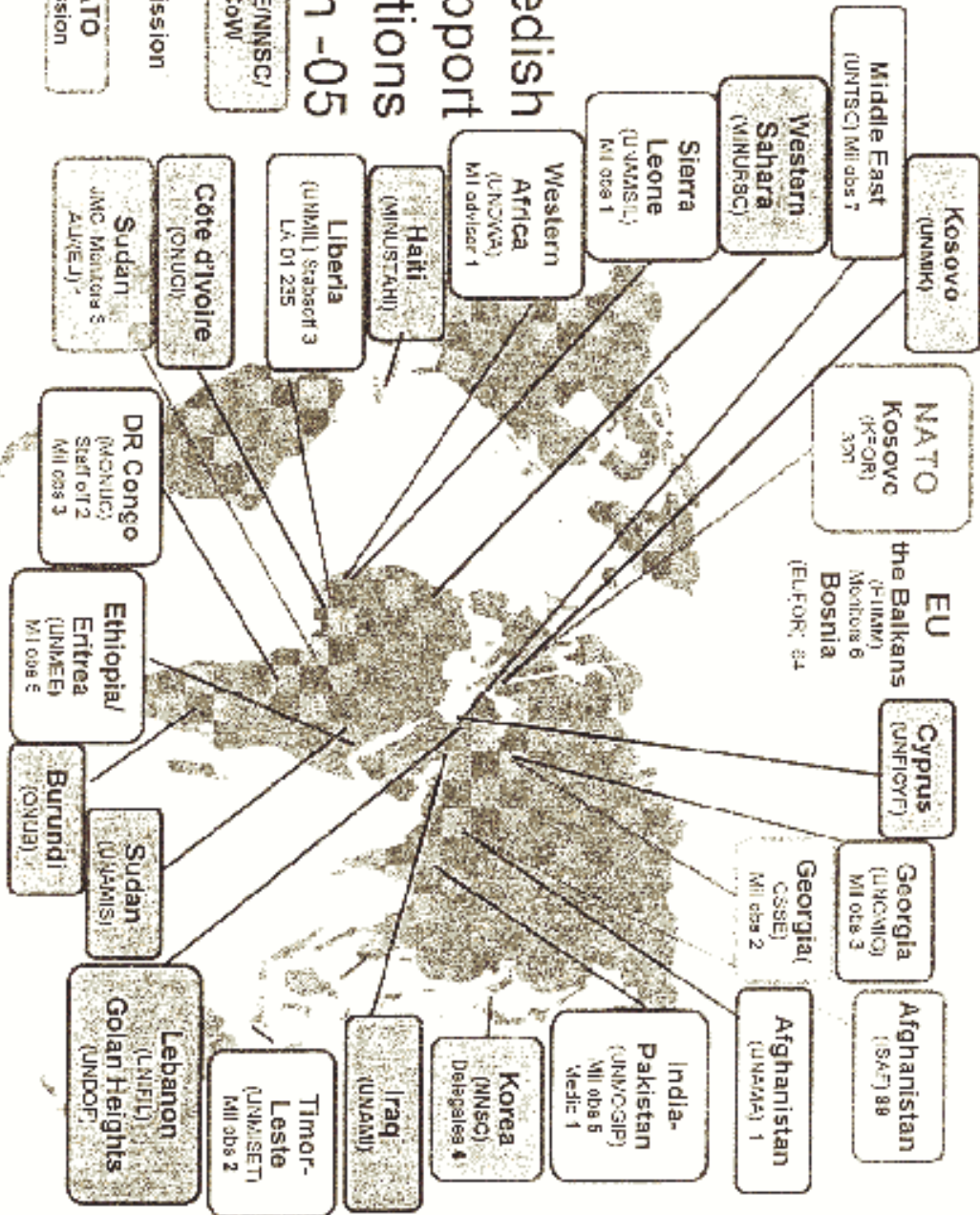
(Forts. nästa sida)

Swedish Peace-support Operations

1 Jan -05

- UN mission
- OSSE/NINSC/ CoW
- EU mission
- NATO mission
- On-going UN mission No SVE participation

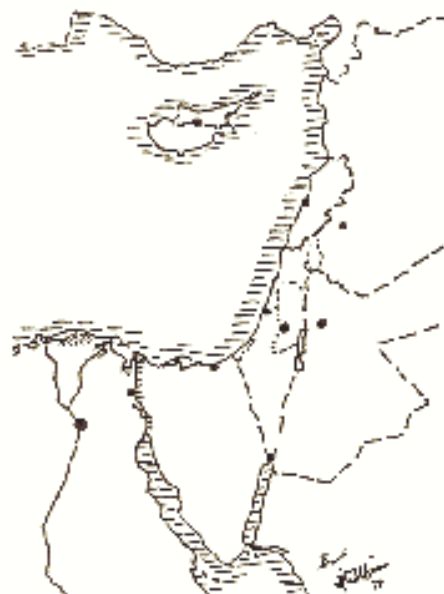

INSATSER INTERNATIONELLT

Totalt 770 personer

Ösigerad översiktsskarta från ATK/G3

Bengt Hällkvist -- 050

Politik i MELLANÖSTERN

SITUATIONEN I MELLERSTA ÖSTERN HAR PÅ SENARE ÅR ÄNYO VISAT EN MYCKET STOR ORO. DENNA HAR OCKSÅ NÅTT SINAI. MEDAN DET I IRAK PÅSTÄDDA TERRORKRIGET EGENLIGEN HAR ESKALERAT TILL ETT GUERILLAKRIG SÅ HAR SINAI -- MED NÄROMRÅDE -- NU SYNBARLIGEN NÅTT AV TERRORKRIGET.

NEDANSTÅENDE ARTIKEL AVSER BELYSA DE OLIKA TERRORANGREPPEN MOT OLIKA MÅL I EGYPTISKA SINAI OCH VÄSENTLIGA FÖR DET USA-ALLIERADE EGYPTEN. REDAKTÖREN

AL-QAIDA ATTACKERAR SINAI

Det finns anledning att på nytt granska Sinaikartan från jubileumsnumret av Sandpappret samt därifrån erinra om en del av texten på sidorna 20 - 23. Vidare, bortsett från Khadaffis libyska hot från väster under 1980-talet, så har Egypten nästan enbart -- sedan det självständiga Israels tillkomst 1948 -- behövt rikta sina vapen åt öster samt Medelhavet. Men åt vilket håll ska man nu vända sköld och svärd? Fienden syns ju inte -- i varje fall ej i förväg -- och vem är han?

Terroroffensiven i Sinaiområdet kan sägas ha inletts 7 oktober 2004, då som bekant en rad -- kanske inte helt väntade -- sprängattentat genomfördes i "vår area". I tät följd inträffade ju sådana på skilda egyptiska platser utefter Aqabaviken. Först åstadkom en bilbomb i norr den jättelika explosionen vid Hilton Hotel i Taba, nära israeliska Eilat, och trots hårdbevakad gräns. Strax efter den första explosionen kom, som tidigare redovisats (jfr. Sandpappret Jubileumsnummer, årg.11), ånyo sådana i badorterna Nuweiba samt Ras al-Sultan liksom längre ned utefter östra Sinakusten. I pressmeddelanden angavs de samlade förlustsiffrorna till åtminstone 34 dödade och över hundra skadade. Attackerna genomfördes av en lokal, muslimsk extremist rörelse, där beduhner med aktuell terrängkännedom ingick. Egyptisk polis arresterade snabbt ett dussin personer. Huvudansvaret för operationen angavs härvid samtidigt vara al-Qaida.

Dess ledare är veterligen saudiern Osama bin Ladin -- med innebörden ideolog, inspiratör och finansör -- bin Ladin sägs ju vara miljardär. Givetvis tillkommer ekonomiska bidrag/stöd från en rad andra håll. Det intressanta i ledarfunktionen är i stället vem som utgör huvudoperatör i al-Qaida. Denna roll bekläds av egyptiern Ayman al-Zawahiri. Han räknas såsom bin Ladins ställföreträdare -- tillika stabschef/utrikesminister -- och tros f.n. gömma sig i Afghanistan eller Pakistan. Sina budskap eller hot till omvärlden förmedlar han -- vid för honom samt al-Qaida lämpliga tillfällen, bl.a. efter sommarens londonattacker -- via den friskspråkiga TV-sändaren al-Jazeera från Qatar i Persiska viken och med miljoner tittare över hela arabvärlden. USA har utäst en belöning på 25 miljoner dollar för hjälp att få honom gripen. Han anses ju vara huvudmannen bakom 11 september-attacken.

Ayman al-Zawahiri föddes 1951 i en intellektuell medelklassfamilj i Egypten och

utbildade sig vid vuxen ålder till läkarkirurg. Han anslöt sig i unga år till det radikala Muslimska Brödraskapet för att sedan grunda Islamiska Jihad, *al-Jihad al-Islami*, i Kairo under 1970-talet. Ayman al-Zawahiri var en av dem vilka arresterades för inblandning i mordattentatet 1981 på dåvarande presidenten Anwar Sadat under en militärparad. Han fälldes dock enbart för vapenbrott till treårigt fängelsestraff. Därpå lämnade han Egypten och begav sig först till SaudiArabien för att senare ta sig till Afghanistan, där han deltog såsom fälldläkare i kriget mot ryssarna. Hans familj antas härunder ha dödats vid en rysk attack. Genom sitt engagemang i detta krig samt det förflutna i Muslimska Brödraskapet och Islamiska Jihad har al-Zawahiri sedan avancerat till sin nuvarande ledarposition i al-Qaida. Kanske utgör han den egentlige ledaren?

Ayman al-Zawahiri

I amerikanska uppgifter förmodas al-Zawahiri tidvis ha bott i Danmark och Schweiz i början av 1990-talet utan att detta då uppmärksammades.

Trots ovannämnda Sinaiattentat accompanjerade av al-Zawahiris varningar, att alla muslimer skulle stödja palestinierna i deras kamp med målet att döda amerikaner samt israeler, arrangerade Egyptens president, Hosni Mubarak, den 8 februari år 2005 ett toppmöte i Sharm el-Sheik -- av alla platser. Här deltog sålunda -- efter Yasser Arafats bortgång -- nyvalde presidenten för Palestinska Myndigheten, Mahmoud Abbas/Abu Mazen, den israeliske premiärministern Ariel Sharon och Jordaniens kung Abdullah II förutom värden. Ämnet var utrymning av all israelisk militär och samtliga 21 bosättningar med 8500 invånare i Gazaremsan befolkad av framför allt 1,3 miljoner palestinier.

Mötet ledde till omedelbart avtal: ett totalt eldupphör från såväl palestinskt som israeliskt håll, en mer multilateral istället för unilaterala metodik för Israels utrymning av Gazaområdet, omgående israeliska tillbakadraganden från flera städer jämte bosättningar på Västbanken samt förtroendeskapande utgruppering av palestinska polisenheter längs Gazagränsen för att förhindra bombsmuggling in till Israel och raketbeskjutning från Gazaområdet in mot staten Israel.

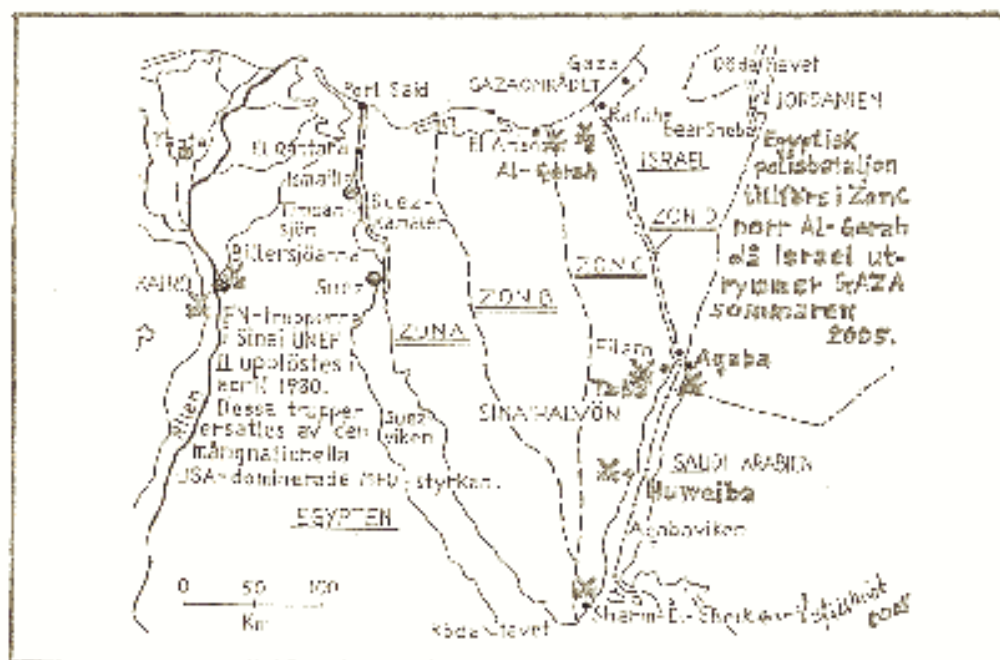
Detta var synbarligen inte nog. Den 10 februari sköt al-Zawahiris allierade Hamas, Islamiska Jihad samt Al-Aksabrigaderna 44 raketer in i Israel. Mahmoud Abbas sände omgående ett sändebud till Beirut och Damaskus för att förnä Hezbollah att låta Palestinska Myndigheten hantera sin framtid utan inblandning av andra. Enligt uppgift var ett av Hezbollahs svar att höja ersättningen till självmordsbombares efterlevande från dittills 20 000 nu upp till 100 000 dollar per genomförd självmordsattack. Inte heller Hamas' representant i Libanon var mottaglig för förhandlingar.

I mars syntes de vanligtvis mest extrema arabiska kamporganisationerna -- kanske med palestinska Hamas i spetsen -- inta en viss återhållsamhet vad gäller vapeninsats i Gazaremsan i avvaktan på Israels förestående utrymning av denna. Kanske bidrog även palestinske presidenten Mahmoud Abbas försök att få in Hamas i de förestående olika palestinska lokalvalen och samtidigt upphöra med det väpnade motståndet mot såväl den egna presidentmakten som de israeliska styrkorna samt bosättarna. Ytterligare terrordåd skulle dock inträffa i Sinai närområde och i överensstämmelse med al-Qaidaledaren Ayman al-Zawahiris påbud att slå mot det USA-allierade Egypten men också mot Israel. Sålunda hoppade en egyptier -- vid namn Yusri Yassin -- från en bro i närheten av Egyptiska Museet i Kairo lördagen 30 april. En bomb, som han bar på sig, exploderade när han tog mark. Åtminstone sju personer, varav några utlänningar såsom två israeler, en italienare samt en svensk skadades i attentatet. Knappt två timmar senare besköt två kvinnor, vilka visade sig vara nyssnämnde Yassins hustru och hans syster, en turistbuss i en annan del av Kairo. Synbarligen dödades ingen i turistbussen av skotts salvorna men sköt kvinnorna sig själva eller sköts de av polis efter attentatsförsöket.

Egyptiska polisen vill knyta dessa terrorister till samma militanta organisation, som den 18-åriga studenten, Hassan Bashandi, vilken dödade tre turister och sig själv i ett bombattentat i närheten av Khan el-Khatilibasaren -- också i Kairo -- den 7

april. Attentaten får antagligen ses som försök att skada den egyptiska, ekonomiskt betydelsefulla turistnäringen. Därför grep kairopolisens omgående i storleksordningen 200 personer i området Shubra Kheima – norr om Kairo -- för att kontrollera vilka fler medlemmar, som fanns i terroristorganisationen.

Terroroffensiven fortsatte sedan på nytt i Sinai och dess absoluta närområde -- inklusive Gazaområdet. Lördagnatten 23 juli -- strax efter midnatt och bara två dygn efter muslimska terrorattentat nummer två mot Londons tunnelbanetrafik etc. -- förvandlades egyptiska semesterparadiset Sharm el-Sheik till ett blodbad. Vid 01.30-tiden var det fullt av folk ute på gator, torg och serveringar för att njuta av den lilla svalka, som nattmörkret erbjöd, när två bilbombare körde in i var sitt av de två intilliggande hotellen i norr, Ghazala Garden samt Moevenpick, och sprängde sig snabbt efter varandra. Några minuter senare var det ånyo dags för en självmordsbombare men på marknadsplatsen -- full av människor -- i södra delen av Sharm. Granatsplitter, urblåsta byggnader, döda med i många fall lemlästade kroppar eller åtskilliga panikslagna människor var resultatet. Siffermässigt kan det uttryckas såsom 70-talet döda, varav omkring tio utlänningar, jämte cirka 200 skadade. Inledningsvis insattes flera polisenheter i bergstrakterna ovanför Sharm el-Sheik, varvid skottlossning utbröt under måndagsnatten mellan polis och beväpnade beduiner efter att polisen omringat byarna Rweissat samt Khurum. De närmaste dygnen greps minst 130 personer, varav några pakistaniert först ansågs särskilt misstänkta men dessa fick senare släppas. Enligt vad Egyptens inrikesminister, Habib al-Adli, framhöll redan dagen efter fanns mycket i tillvägagångssätt, som tydde på ett samband mellan ovannämnda Tabasprängningar etc. i oktober 2004 och här redovisade Sharmexplosioner. Dessutom inträffade att samma inhemska terrorgrupp som i Tabafallet med länkar till al-Qaida, dvs *Abdullah al-Azzam Brigades of the al-Qaida Organization in Egypt* på sin hemsida tog på sig ansvaret. Må vara hur som helst så greps i mitten av augusti -- enligt Kairotidningen al-Ahram -- tre män misstänkta för stöd åt attacken mot Sharm el-Sheik och med knytning till en gård i El-Arish uppe vid Medelhavskusten. På gården kunde polisen beslagta nära ett ton sprängmedel men fann även spår till andra platser, där de tre eftersökta männen uppehöll sig och mer sprängmedel samt vapen hittades. Fortsatt jakt på ytterligare två misstänkta för inblandning i attacken mot Sharm el-Sheik har pågått. Oavsett vilken lokal ledning har Sharmoperationen 23 juli genomförts helt i överensstämmelse med al-Qaidas målsättning och Ayman al-Zawahiris långsiktiga direktiv.

Tillvaron i Sinai med närområde har sedan oktober 2004 präglats av stark ökning väpnade operationer från al-Qaidaallierade och synes styrda av Osama bin Ladins ställföreträdare al-Zawahiri. 15

Inför Israels utrymning av Gazaområdet har premiärminister Sharon förmått Egypten att gruppera en polisbataljon på 750 man i Zon C utmed gränsen till det blivande palestinska Gazaområdet. Angiven gränsdel – på Gazasidan – har fram till angiven utrymning utgjort en förlängning av israelbemannade kilometerbredda Zon D. Zonerna är upprättade för styrkereglering/-indelning av Sinaihalvön såsom beståndsdel av MFO-avtalet.

Enligt detta får ingen egyptisk militär trupp finnas i Zon C utan enbart enstaka eller små enheter av civil uniformerad polis. Zonen övervakas militärt av endast MFO-trupp samt dito fartyg baserade i Sharm el-Sheik.

Den israeliska framställningen om egyptisk polisbataljon enligt ovan innebär således en styrkeförskjutning i ursprungliga MFO-avtalet från augusti 1981 (Se vidare Sandpappret nr 1, Arg. 1, Omslagssida 1 samt sida 8-10). Ändringsbehovet poängterades av Egypten efter al-Qaidaattacken mot östra Sinaikusten i oktober 2004 med anledning av bl.a. flera palestinska, hemliga, tunnelbyggen under gränsen mellan Gazaområdet samt nordöstligaste Sinai (Zon C). Tunnelarna, påbörjade i Gazahus, användes till smuggling av vapen, kurirer men också väpnade Hamasenheter eller Islamiska Jihad.

Två kanadensiska kvinnliga soldater i den multinationella observatörsstyrkan MFO i Sinai skadades lindrigt måndagen 15 augusti i samband med vad som officiellt angavs vara en terroristattack. Denna genomfördes nära den av MFO nyttjade flygbasen al-Gorah – strax väster om Gazagränsen. Terrorister maskerade två gasbehållare på en väg samt anslöt dem till en elkabel och gömde sig i aprikosodlingarna vid sidan om vägen och sprängde behållarna.

MFO står, som bekant, utanför FN men samarbetar med detta och betalas av USA, Egypten och Israel. USA dominerar MFO.

MFO:s emblem på röd basker

Fredag morgon 19 augusti avfyrares oväntat tre ryskbyggda Katjusjaraketer (ammunition för stalinorgel/mångraketskutare) från en hyggnad i hamnområdet i jordanska hamnstaden Aqaba. Målet var de amerikanska örlogsfartygen USS Kearsarge samt USS Ashland i hamnbassängen och med ungefär 3500 soldater ombord. En raket flög över fören på Ashland och träffade en lagerbyggnad. Enligt amiral Jeff Breslau, befälhavare för USA:s 5:e flotta i Bahrein, Persiska viken, var ett alternativt bägge fartygen mål. Båda skeppen lättade omedelbart ankar efter beskjutningen och gav sig söderut i Aqabaviken. En jordansk soldat dödades och en annan skadades enligt en jordansk officer. Inget av de båda andra raketerorna kom ens i närheten av fartygen. Den ena landade däremot nära ett jordanskt militärsjukhus i Aqaba och den andra raketerna for över Aqabaviken samt slog ner på israeliskt område intill Filats flygplats. (Forts. nästa sida)

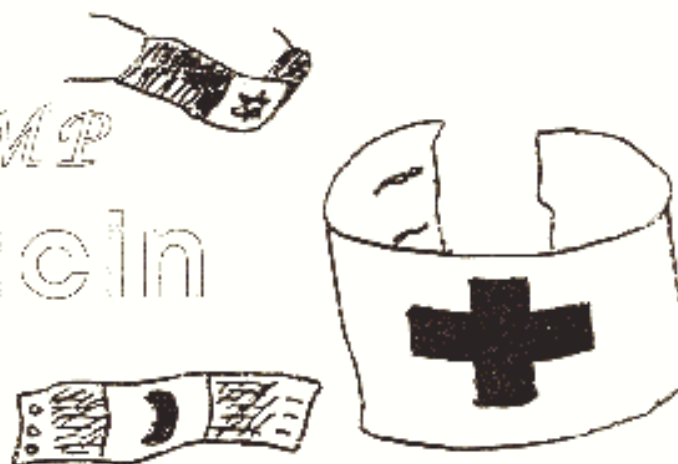

Foto: Pressens Bild/ÖC 05-08-20

Ltt amerikanskt hangarfartyg och en dito fregatt med 3500 soldater ombord utsattes för misslyckad 16 beskjutning med Katjusjaraketer i Aqabas hamnområde från sannolikt ett al-Qaidabatteri.

Det annat men omedelbart efterspel till Aqabaattacken var att bevakningen höjdes vid Suezkanalen 24 mil längre bort och på andra sidan av Sinaihalvön. Inga obehöriga båtar eller besökare fick släppas in i kanalen eller längs dess kajer. Även israeliska flottan beordrades inte hög beredskap. Bengt Hällkvist -- D50

Bengt Hällkvist -- D50

NEDAN BESKIVS HUR SNABBT ISRAELISKA ENHETER FÖR SJUKVÅRD JÄMTE AN-
NAN RÄDDNINGSTJÄNST KAN INSÄTTAS T.O.M. UTOMLANDS OCH LÅNGT HEMIFRÅN.
VIDARE REDOVISAS ISRAELS STRÄVAN EFTER ETT INTERNATIONELLT, ALLMÄNT
EMBLEM FÖR RÄDDNINGS- OCH SJUKVÅRDSSTYRKOR. Bengt Hällkvist -- 050

Bengt Håkqvist -- 050

Många i omvärlden känner till att Italien var snabbast i åtgärder för att få hem sina landsmän från det av Tsunamivägen oöverskrubade Sydostasien. Men ytterst få vet att Israel var tidigast med att sända hjälp in i området. Bara några timmar efter katastrofen, Annandag Jul 2004, nådde budet -- på uttrycklig begäran från Sri Lanka -- Hadasssekliniken i Jerusalem. Chefen för kirurgi- och traumacentreren, professor Avi Rivkind, jämte tre andra kvalificerade läkare vidtog omedelbart åtgärder och var bland de första utländska hjälpteamen på plats. Det tog heller inte mer än 48 timmar innan den första israeliska nödutrustningen avtransporterades med flyg till Sri Lanka! Totalt sände Israel med flyg 82 ton förnödenheter, varit ingick bl.a. serum för 4000 injektioner av Albumin -- värt över 100 000 dollar -- för behandling av underrädda patienter m.fl.

Strax på plats organiserade Israel på platsen en medicinsk klinik, som omfattade specialläkare, en akutavdelning, en avdelning för invärtes medicin samt en barnavdelning förutom ett laboratorium och en röntgenavdelning. Israeliska utrikesdepartementet fortsatte sedan att förmedla erforderlig hjälp under de dagar som följde.

Månsklåshär onkeligen av med vilken inkompetens svenska regeringen liksom katastrof- samt krishanteringsorgan eller myndigheter tog ansvar och agerade även om framför allt små svenska sjukvårdsteam gjorde fina insatser -- dock utan centralt 17

Isaulliska fällsjukvårdscenon opererade om till 5 i Lanta.

svenskt bistånd. Detta trots att flera 10 000-tal svenskar fanns i Sydostasien vid aktuell tidpunkt men synbarligen totalt utan "know how" om detta hos svenska UD. En bidragande orsak till ett Israel agerade så snabbt och storskaligt kan vara dess många påtvingade krig och mer eller mindre konstanta insatsberedskap, där inte minst alla muslimska självmordsbombare finns med i bilden.

Den israeliska hjälpen utövades i alla nivåer hemma i Israel – från mängder av skolbarn, frivilliga bössinsamlare utanför stormarknader till olika hjälporganisationer -- för att möjliggöra avtransport till katastrofområdet av buteljerat vatten, mat, blod, filter, tält m.m. På plats arbetade israeliska läkare inkl rättsläkare med hjälp av framstående teknik för att hjälpa överlevande eller identifiera offer. Långsiktigt koncentrerade sig israelerna till tre hjälpåtgärder i regionen. Dessa bestod av fyra fältkök, en klinik för sjuka och skadade samt ett område för barn, vilka blivit föräldralösa. Israel organiserade också för matutspisning av 5000 personer dagligen.

BEHOVET AV INTERNATIONELLT, ALLMÄNT SJUKVÅRDSEMBLEM

Dilemmat med skyddsembem för sjukvårds- och räddningsorgan under insats vid internationell kris eller konflikt är att Krigets Lagar i huvudsak erkänner enbart två symboler. Dessa är i nuläget Röda Korsteckret samt Röda Halvmånen (egentligen månskärar). De är båda knutna till den kristna religionen resp islam och har därmed också fått politisk betydelse, vilket är ytterst olämpligt för humanitära insatser, som ska vara neutrala oavsett vem som utför dem. Under konflikter i kristna och/eller muslimska regioner har dock de båda tecknen till stora delar respekterats om än inte alltid. Den israeliska Röda Davidstjärnan, Magen David Adom, faller däremot helt -- eller nästan helt -- utanför respektering i muslimsk miljö även om vi från FN-håll har beaktat tecknet såsom åtminstone för tillfället legitimt. Israelerna m.f. anser därför att något behövs göras. Det finns ju även andra religioner eller andra åskådningssätt och regimer, som känner sig förbördelade. Poängen är ju att få ett enda allmängiltigt och av alla respekterat tecken. Röda Korset och Röda Halvmånen är dock så inarbetade i internationell, humanitär verksamhet att sagda symboler torde vara ytterst svåra att avlägsna samt ersätta. Kina och Indien -- världens två folkrikaste nationer -- har mycket litet beröring med kristendom eller islam -- i varje fall ingen enhetlig, förenande sådan -- varför de självfallet är motståndare till religionsymboler i detta sammanhang.

Efter många års motsättningar sammanträdde i Genève under två dagar i mitten av september hela "Röda kors rörelsen" för att lösa symboltvisten. Rörelsen omfattar nationella föreningar, Röda kors federationen samt internationella Röda kors-kommittén och i förekommande fall muslimska motsvarigheter. Tidigare försök att nå enighet om en symbol har misslyckats. Senaste försöket gjordes år 2000 (Jfr Sandpappret nr 1, årg 7 sid 15-16 och 20) men då Andra Intifadan utbröt hårdnade ståndpunkterna eller argumentationen. Men vid ovan nämnda septembermöte i år skulle, som sagt, lösning ske av representanter för de 191 stater, som under-

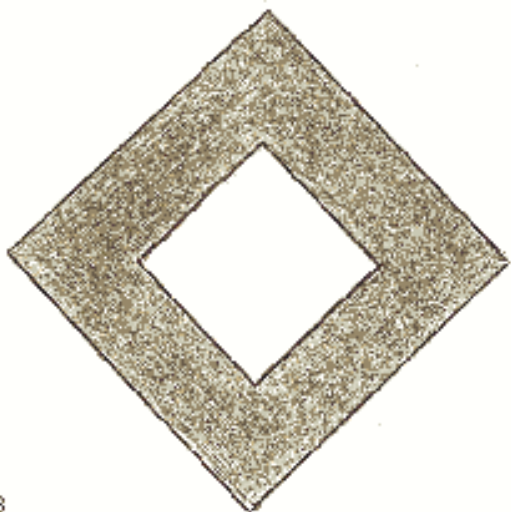

Röda Davidstjärnan godkänns ej officiellt utomlands

tecknat ifrågavarande Genèvekonvention. Om så skedde utlovade USA att dess Röda Kors skulle återuppta sina bidrag till internationella Röda Kors- liksom Röda Halvmånen federationen. Den amerikanska parten inställde sina avgifter år 2000 i protest mot att den israeliska hjälporganisationen, Magen David Adom, inte släpptes in i Röda Kors rörelsen.

På detta liksom förra "symbolmöte" har såsom globalt tredje emblem -- parallellt med de bägge andra -- föreslagits en röd stående romb, som omger en vit fyrkant. Undertecknad har tyvärr inte kunnat notera några tecken eller bekräftelse på positivt resultat, varför jag här markerar svaret/resultatet med ett ?

Det föreslagna tredje humanitära symboltecknet -- kallat Röda Diamanten (det svarta på bilden skall vara rött).

"AL-LIMERICK:ar"

Läser Du en -- läser Du flera

Nedan återger vi som brukligt några av Mellanöstern miljöpåverkade limerickar. Ryktet säger att denna versform har sitt egentliga upphov på Irland. Läsaren bör veta att de två första raderna och den femte skall rimma samt ha lika många stavelser och ska nämnda rader vara längre än raderna tre och fyra, vilka i sin tur är lika korta och inbördes rimmar. Vidare bör tilläggas att första raden bör innehålla en geografisk angivelse i slutet. I detta nummer återkommer till vår glädje våra två yppersta ökenpoeter. Redaktören

Hemligt under muren i gränsen vid Rafah
man gångar grävde för att skjutvapen skaffa.
Snett det gick på något vis,
när israelisk polis
det hela förstod och snabbt smugglarna haffa

Till Beirut hastigt från Famagusta
någon för för att stilla sin lusta.
När till sjuken han gick,
råd av doktorn han fick:
"Det är nog dags för dej att avrusta!"

En dam gned en i Siwa upphittad lampa
Och ut for en ande som gallskek och stampa:
"Förbaskade hagga,
här låg jag och slaggal
Släpp in mig igen din förgrymmade slampal!"

Längs en väldigt ödslig väg i vår sandoken
gick en mycket ovanligt söt liten fröken
Hon tänkte där: Var är han nu, min hjärte,
med sin vita hingst och säbel i häfte?
Kanske träffas vi snart hos mig mitt i kröken.

Sture Ahlstedt -- 931

Rolf "Bladis" Löfberg -- 013

MÖ-HUMOR... hört berättas

Tre vuxna män blev tagna av kannibaler. Det var en engelsman, en fransman och en israel. Den stora grytan hade fyllits med vatten. Elden flammade olycksbådande och det var snart dags...

Kannibalernas hövding går fram till de tre och frågar först engelsmannen om han har en sista önskan.

- "Ja," säger han och tar av sig sin vigselring, "se till att min hustru får den här."

Fransmannen får också samma fråga av kannibalhövdingen. Den fångna fransmannen öppnar munnen:

- "Jag skulle gärna vilja dricka ett glas gott rödvin", blir det franska svaret.

Det finns nu inte tillgängligt utan fransosen får nöja sig med ett glas kokosmjölk.

Så blir det slutligen israelen, som skall svara på samma fråga, som övriga, från kannibalhövdingen.

- "Jag skulle vilja ha en riktigt hård spark i baken," säger israelen. Han får en rejäl straffspark och står på öronen in i ett buskage. Han reser sig dock och drar snabbt fram en pistol samt skjuter hövdingen. De andra kannibalerna blir rädda och flyr hels över huvud. Engelsmannen och fransmannen hurrar men är samtidigt väldigt förvånade över att israelen inte omedelbart tog fram pistolen och sköt.

- "Nej," svarar israelen, "jag försvarade mig bara, jag skulle aldrig stå ut med att anses vara en angripare".

Det sågs om juden, att han är som en skotte -- dvs sparsam, ja kanske t.o.m. lite snål.

Med detta sagt får vi veta att Abraham Rubinstein är på väg att bosätta sig i USA. Goda vänner har en avskedsfest i Tel Aviv. Abraham blir ombedd av en bekant att söka upp dennes syster i Philadelphia och ge henne 100 dollar, som vännen överlämnar.

När han kommer till systerns adress ser han till sin förvåning att det är en bordell. Abraham talar med ägarinnan och säger att han gärna skulle vilja ha sällskap men framhåller att det ska vara med en israeliska. De träffas och tillbringaren angenäm natt tillsammans.

På morgonen förklarar vännens syster att det är ju fantastiskt, att han skulle träffa på just en israeliska.

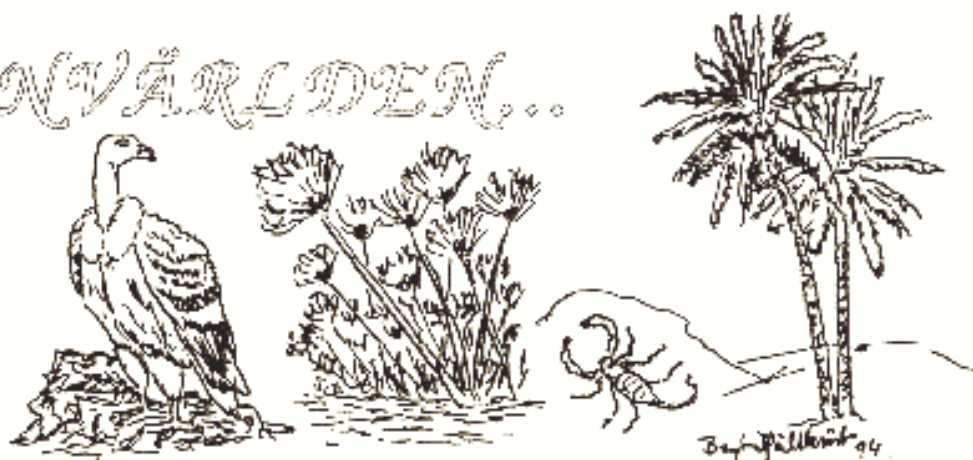
- "Varifrån i Israel kommer Ni?"

- "Från Herta".

- "Fantastiskt, jag också. Känner Ni kanske min bror där? Otroligt!"

Abraham: "Jo, jag skulle förresten hälsa från honom. Tack för i natt och här är Era 100 dollar." Redaktören 19

ÖKENVÄRLDEN..

UNDER DENNA VINJETT ÅTERKOMMER, SOM BRUKLIGT I SANDPAPPRET, EN BESKRIVNING AV FAKTA OCH/ELLER FICTION OM ETT DJUR ALTERNATIVT EN VÄXT, SOM FINNS/FUNNITS I SINAI ELLER EN STJÄRNBILD DÄROVANFÖR MED ARABISK ELLER ANTIK EGYPTISK ANKNYTNING

MÅRTEN OCH HANS SLÄKTINGAR

För 15 år sedan, 1990, hemsöktes Egypten -- inte av grashoppor -- men väl av en delegation från vår celebrerade förening 72 M. Den välarrangerade resan innefattade även ett glatt återseende av vår uppskattade guide från 1978/79, nämligen Mr FARAQ. Ånyo förde han oss under sin sakkunniga ledning till många av de historiska och kulturella platserna samt sevärdheterna i Kairo med omnejd.

En av dagarna avslutades med ett besök vid en steljå, där man framställde papyrusmålningar av hög kvalitet. Motiven var bl.a. hämtade från de gamla gravmålningar vi nyss hade set. Reskassan medgav att vi kunde köpa med oss ett halvduzin målningar, vilka vi nu pryder väggarna i vårt hem. En av dem föreställer en flock gäss betande i en papyrusvaesrugge. Gamla avbildningar vittnar om att gäss hållits såsom husdjur i Egypten under mer än 5000 år och i Norden sedan den yngre stenåldern.

Därmed torde gåsen vara vår äldsta tamfågel. Liksom de flesta levande varelser spelar gåsen en roll i de gamla egyptiernas religiösa samt mytologiska föreställningsvärld. Sålunda trodde man att världen föddes ur ett gudomligt gäsägg. I månadskiftet oktober-november hölls stora fester, då man offrade gäss till gudinnan Isis ära så vårt Mårtensfirande har mångtusenåriga rötter i faraonernas Egypten. Isis var bl.a. en fruktbarsgudinna, som hade förmågan att återuppliva de döda och gåsen har även i andra kulturer förknippats med kvinnlighet och fruktbarhet såsom Hera/Juno, Afrodite/Venus och Eros/Amor (red. anm. = grekisk/romersk-latinsk benämning) för att inte tala om den falliske fruktbarsheleguden Priapos med sin enorma, ständigt erigerade penis, som påminner om en sträckt gåshals. Att äta gåskött ansågs höja den erotiska aptiten (är det därför som skåningarna är som de är???) och gåsens galla ansågs vara putenshöjande (lipset är gratis men skyll inte på mig eller redaktören!). Än i dag lever dessa föreställningar vidare t.ex. i den klassiska förförarmåltiden med gåslever och champagne. Även metoden att genom tvångsmatning göda gässar tillämpades av de gamla egyptierna.

Förutom kärlek och fruktbarhet symboliserar gåsen också vaksamhet samt stridbarhet och har därmed kommit att förknippas även med krigs- och machoguden Mars -- sannolikt för att gässen på Capitolium i Rom år 336 f.Kr. varnade romarna med sitt kacklande, när galierna nattetid försökte innästa upp på klippan.

Ett annat klassiskt exempel på hur gässens kacklande påverkat händelseutvecklingen är legenden om St Martin av Tours, vilken i sin ödmjukhet inte ville väljas till biskop och därför gömde sig i ett gåshus men avslöjades genom gässens kacklande och blev biskop. Hans helgon-

Nils Holgerssons avsked från vildgässen.

Bo-illustr: Bertil Lybeck

förklaring inföll den 11 november och under hela medeltiden samt i hela kristenheten firades detta med bl.a. gåsfester under tre dagar i anslutning till detta datum. Lanseringen av gåsen som ett inslag i firandet av en kristen högtid i början av november är ett skolexempel på den katolska kyrkans effektiva marknadsföring i kampen om själarna. Det förhöll sig nämligen så att kyrkandet av det egyptiska gudaparet Isis och Osiris genom romarna hade spridits långt upp i Europa och utgjorde ibland ett hinder för utbredningen av den kristna läran. Som jag tidigare berättat avhöll Isis-älskarna stora fester i månadsskiftet oktober - november, där offerande av gåsser var ett dominerande inslag. Denna Isis-älskarnas "afärsidé" blev helt enkelt "stulen" av de kristna samt omformad till en kristen högtid vid samma tidpunkt och med gåsagillen till den Helige Martins ära. I Sverige blev Martin till Mårten och mårtensfester firades över nästan hela landet. Efter reformationen avtog firandet av de gamla hegonen och mårtensfirandet koncentrerades så småningom till Skåne och Måltensåsen den 10 november.

Mårten Gås lever också vidare såsom en av huvudpersonerna, den stora vita tamgåskan i Selma Lagerlöfs berättelse "Nils Holgerssons underbara resa genom Sverige" -- tillsammans med vildgässen, anförda av den kloka gamla edargåsen Akka från Keenekajso i spetsen för fylkingen (läs gärna om boken!). Gåsen har varit en stor "kulturbärare" under många sekler eftersom huvuddelen av all skriftlig information då präntades med gåspennor. Gåsdunet och de kläna fjädrarna har nyttjats för att värma generationer av människor över hela världen därmed förhindrande att de skulle drabbas av "gåshud" genom nedkylning. "Gåshud" (numera kallad "ståpås" enligt Gunde Svan!) kan ju även framkallas av både väl- och obehagskänslor men mot dem torde inte ens gåsdun hjälpa.

Hittills har jag i huvudsak uppehållit mig vid tamgåsen och dess förhållande till människan men de vilda släktingarna är minst lika fascinerande -- inte minst har uppe i Norden, där vildgässflykingarnas sträck över himlen så påtagligt är förknippade med våra årstidsväxlingar. Många arter häckar långt norrut och är snabba samt uthålliga flygare med flera inbyggda och från varandra beroende men ändå samverkande navigations-system, som säkerställer att de hittar rätt under sina långa flyttningar. De är vegetarianer och har utvecklat en ämnesomsättning, vilken gör dem till en av de effektivaste djurarterna, när det gäller att omvandla fiberrikt växmateriell till högvärdigt köttprotein -- ett förhållande, som människan utnyttjat genom att tåmja gåsser.

En av stamformerna för tamgåsen är grågåsen, vilken i Sverige häckar runt kusterna och vid större sjöar. Det finns en art, som heter nilgås men som inte är en egentlig gås utan en stor gåsliknande andart. Den häckar längre söderut längs Nilen men kan då och då visa sig strax söder om Kairo. Vid Norra Ishavets kust häckar blåsgåsen en av de gåsarter, som de gamla egyptierna tåmjade. Därmed är vi tillbaka där vi började: bland gåssen i papyrusvassen.

Stundom kan man höra uttrycket "dum som en gås". Detta uttryck saknar tacksning om man ger sig tid att lära känna denna vår följeslagare sedan mer än 5000 år. (Möjligen skulle det kunna vara för att den haft tålamod och stått ut med oss så länge!)

Visst kan gåsser se lustiga ut där de vaggar fram i "gåsmarsch" men de är värda samma omdöme som Johan Ludvig Runeberg en gång förärade Lotta Svärd, nämligen:

"-- och något fälte hon att skrattas åt, men mer att hedras ändå!"

Alv Svensson -- 003

REDAKTIONELLT

Om Du som läsare vill skicka in synpunkter på föreningsangelägenheter eller berätta något från i första hand Mellersta Östern eller något annat med FN-anknytning (motsv) så är Du välkommen med en insändare om helst inte över 1 maskin/datorskriven sida -- inkl ev. bild. Sådan måste vara tydlig, ljus och konturskarp samt försedd med uppgift på upphovsmannen. Skriver Du för hand med stor bokstavstil/handstil på varje rad så brukar drygt 3 fullskrivna sidor resultera i ungefär 1 textsida i Sandpappret. Skriv med rubrik "Skrivet i Sanden" till tidningens redaktör under adress enligt sida 2. Insändare och artiklar från redaktionen till nästa nummer önskas bli postade/mailade **senast söndagen 4 december**.

På senaste föreningsstämma fastslogs att Sandpappret även i fortsättningen -- tills vidare -- skall utkomma med två nummer/år och i nuvarande skick. Jag ber om ursäkt för att detta års första nummer har blivit kraftigt fördröjt av flera skäl av personlig art men också -- kanske främst -- att det numera är svårt att skriva om Israel men även att jag har bedömt det nödvändigt att byta inriktning i detta nummer för att skriva om Sinai, varvid det också i det fallet har varit mycket svårt att få fram trovärdigt material. Ofta behövs minst två av varandra oberoende källor för att man skall kunna vara någorlunda säker.

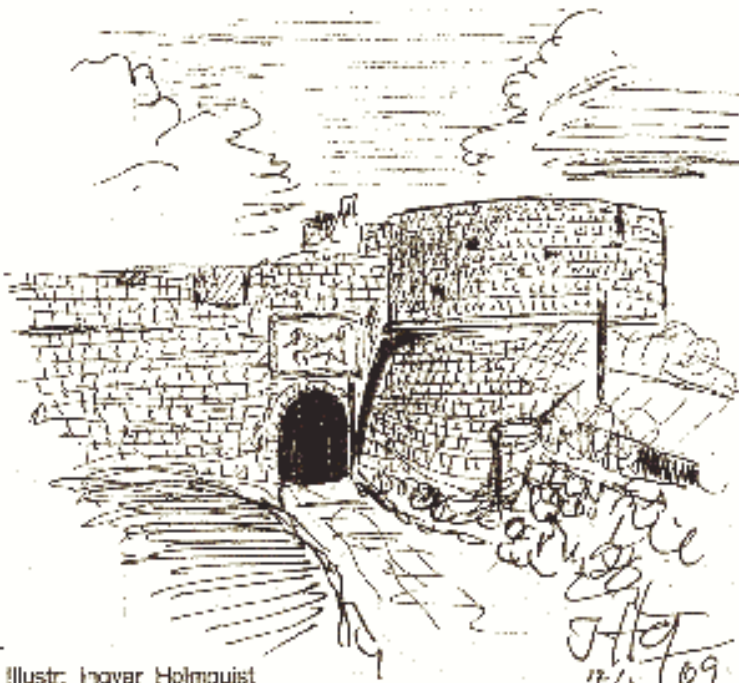
När Du läser detta nummer bör Du ha i åtanke att mycket av materialet dvs flera artiklar är skrivna i årets början eller åtminstone första hälften mot bakgrund av vad berörd författare då visste.

Redaktören

21

Famagusta är nu en turkisk stad. Och gamla staden var det redan då med ringmur runt om. Innanför ringmuren fanns ruiner efter 365 kyrkor -- en för varje dag av året -- nu är de ruiner eller moskéer. För att komma in i staden passerade man Othello Tower, som Shakespeares har skrivit om i sitt vandskända drama om Othello och Desdemona.

OTHELLO TOWER

För man kustvägen västerut passerar man brittiska basen Dhekelia och kommer sedan till Larnaca. Denna stad är turistort och här i en katedral, Lasaruskyrkan, säger kristen tradition att Lasarus -- som Jesus uppväckte från det döda -- är begravd. Traditionen säger också att Lasarus var Larnacas förste biskop.

Illustr: Ingvar Holmquist

Sydväst om Larnaca finns en märklig sjö. På sommaren är den torrlagd och cyprioterna kör ut med traktorer samt skrapar ihop väldiga högar med salt. När vintern kommer fylls sjön genom underjordiska strömmar med vatten. Då kommer även tusentals flamingos och söker föda i det grunda vattnet. På en udde väster om sjön finns Sultan Tekke Moskéen. Traditionen säger att Mohammeds amma red på en åsna på den platsen men ramlade av åsnan och bröt ett ben. Till minne har man byggt denna moské.

Någon mil rakt norrut från Larnaca ligger en liten stad, Lysi. Vid den staden finns ett stort gravfält sedan många hundra år. Under mitt besök hade jag en polis med mig för man fick inte fara dit ensam eftersom det kunde vara risk för plundring av gamla föremål.

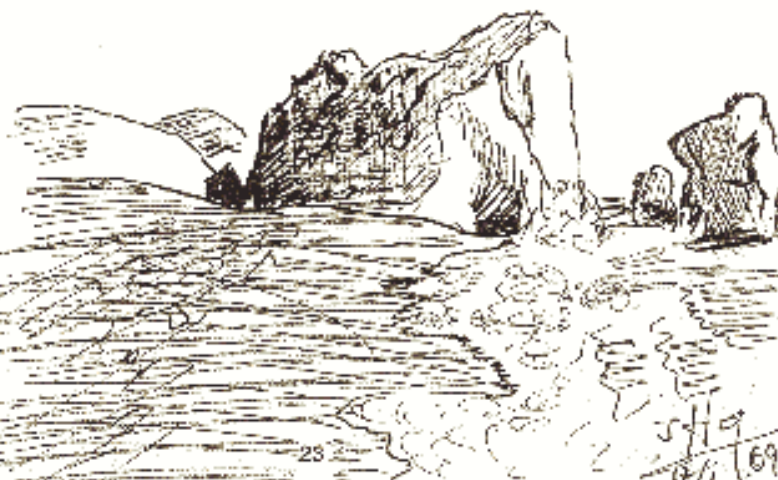
Fortsätter man sedan västerut och tar vägen upp mot berget Troodos kommer man till en liten märklig by, Lefkara. Denna by är känd för sina enormt fina dukar och dess utsökta broderier. Troodos höjer sig ungefär 1700 m över havet och här finns en fin vinteranläggning. Under vinterhalvåret kan man skidsporta på förmiddagen och sedan ta bil ner till havet för att bada i varmt vatten. Det kan man göra vid Limassol.

Traditionen säger även, att ur havet vid sydkusten -- fast närmare bestämt borta på sydvästkusten -- föddes Afrodite (fred. anm. romarnas Venus). Fortsätter man alltså vidare västerut efter kusten från Limassol så kommer man till just lilla fiskeläget Paphos, dvs. Afrodites födelseplats. Paphos

VENUS FÖDELSEPLATS.

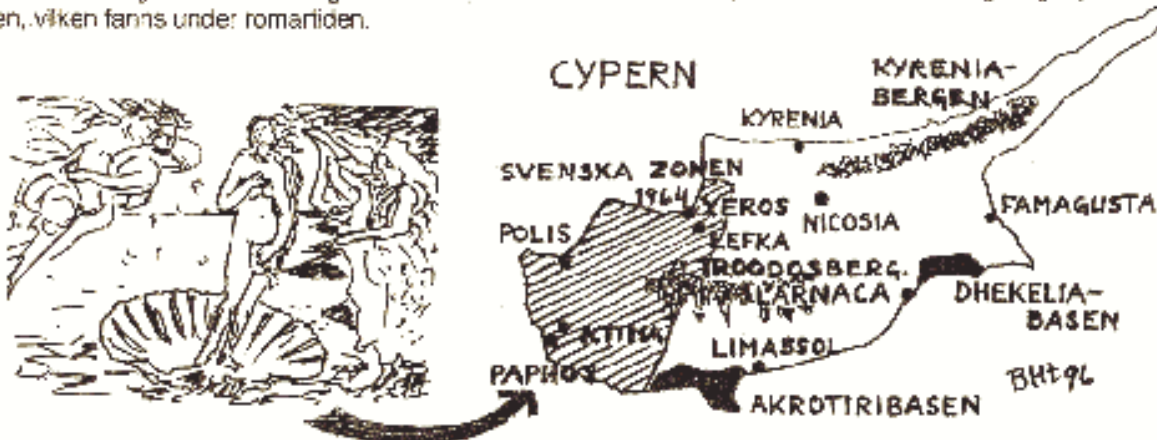
omfattas i Apostlagärningarna. Slå upp och läs!

Några mil nordost om Troodos ligger huvudstaden, Nicosia. Det är en -- mellan folkgrupperna -- delad stad med en ringmur runt turkiska delen. Nicosia är en vacker stad med en stor och fin kristen katedral.

Illustr:
Ingvar Holmquist

Om man fortsätter ytterligare norrut närmar man sig Kyreniabergen. Efter öns norra sida finns denna bergskedja. Man förväntas över den mängd av ömar, som seglar över nämnda berg. I detta bergsmassiv finns det många borgar som Kantara Castle och Hillarion Castle m.fl. En av borgarna har slätt modell i filmen om Snövit. Ett märkligt byggnadsverk finns från bergen i norr och ner söderut tvärsöver slätten. Resterna av en flera kilometer lång akvedukt, som går nästan spikrakt söderut. Man imponeras av den märkliga ingenjörskonsten, vilken fanns under romartiden.

Enligt forntida grekiska författare föddes Afrodite (Venus) ur havets skum vid en klippa nära Paphos. Redaktören

På norra sidan om Kyreniabergen ligger hamnstaden Kyrenia. Den är känd för sina många krukmakerier. Men allra mest känd är staden från Leon Uris' bok EXODUS. Det var härifrån judiska kamporganisationen, Haganah, startade en båt fullastad med judiska barn samt idkade utpressning på den brittiska regeringen efter Andra världskriget. Båten, Exodus, avseglade sedan till Haifa och finns nu kvar såsom museum vid stadens hamn.

Jag vill rekommendera läsning av boken EXODUS!

Så för att nämna några ord om politiken.

England hade under Andra världskriget interneringsläger för judar på Cypern. Dessa läger är inte att förväxla med Hitlers koncentrationsläger i Europa. Mer många tusentals judar placerades i cyperslägren innan den brittiska regeringen visste vad man skulle ta sig till.

Intill vår FN-förläggning vid Famagusta fanns fortfarande betonggrunder kvar 1969 efter de judiska interneringsbarackerna. På vissa betonggolv var Davidsstjärnan inristad.

För att återgå till vi började. Salamis. Den staden drabbades av en svår jordbävning på 1000-talet och ligger helt i ruiner. Stora delar ligger i havet. Teatern finns kvar men gymnasiet samt en del andra antika delar ligger under lager av jord på landbacken.

Även om det nu inte går att besöka Salamis vill jag ändå rekommendera en resa till denna spännande och historiaomspunna ö.

Ingvar Holmquist – 033

Har du skaffat e-mail?
Har du fått ny mailadress?
Vill du ha info från Kamratföreningen?

Skicka då din e-mail-adress till
bo.ringdal@swipnet.se

SKRIVET I SANDEN

BHH/4

.....
 NEDAN ÅTERGES TVÅ FRÅN REDAKTIONEN ÖNSKADE INSÄNDARE/ARTIKLAR MED BESKRIVNING AV HUR FÖRFATTARNA EFTER FN-MISSIONEN I SINAI FORTSATT HÄRHEMMA MED VERKSAMHETER, VILKA OCKSÅ HAR ANKNYTNING TILL INSATSBEREDSKAP OCH KRISHANTERING. DESSA PROBLEMOMRÅDEN FICK JU, SOM BEKANT, NEGATIV BELYSNING I SAMBAND MED TSUNAMIKATASTROFEN ANNANDAG JUL 2004 LIKSOM VID OLYCKSSTORMEN "GUDRUN" BARA NÅGRA DAGAR SENARE.

Redaktören

FRÅN SINAI TILL HEMVÄRNET

När jag fick frågan av vår utmärkte redaktör för Sandpappret, om jag skulle vilja ha vänligheten att skriva om mina erfarenheter från MÖ har varit till nytta idag i min nuvarande tjänst Hemvärdet (HV), tänkte jag -- "visst, varför inte?"

Den första tanke, som slog mig, var att det spelar nog ingen roll i vilken befattning man befinner sig, antingen det är militärt eller civilt, så har man haft stor nytta av den tid man gjorde i 72 M. För att återgå till huvudfrågan är det ju flera saker, som förenar FN-tjänst och HV -- bl.a. att vi är där på frivillig basis och att de flesta, om inte alla, vapen- och truppslag är representerade.

Även som chef på lägsta nivå inom 72 M kände jag, att man fick massor av självförtroende, erfarenhet och en hel del kompetens (även om man som 22-åring redan tyckte, att man var fullärd och att de äldre 40-åringar, som påstod något annat var färdiga för hemmet...).

Efter att jag kommit hem från MÖ la' jag mitt krut på Kamratöreningen 72 M och Bataljonen men kände ganska snart att det inte riktigt räckte till för att tillfredsställa mina ambitioner gällande vårt Försvar. Man hade ju ändå tillskaffat sig en hel del kunskaper i Sinai, som man borde ha nytta av. Alltså blev det Hemvärdet.

Nu är det inte alltid lätt att komma till en vad jag tyckte (i alla fall då) cementerad organisation och tala om för sina chefer hur de egentligen borde göra. Och då -- framför allt då -- blev jag bemött med en helt annan respekt, när man fick reda på att jag hade varit Stf C skyttegrupp i Sinai. Plötsligt lyssnade man -- han kunde ju ha något viktigt att tillföra!

Det är något som slår mig, att genom hela min "karriär" inom HV från skyttegruppen till plutonchef och nu som kompanichef har jag haft glädje av, att man fick lära sig att samarbeta och samverka under speciella förhållanden i MÖ.

Det är också något som hjälpt till, när jag har samverkat under skarpa lägen med Polisen vid olika eftersök av försvunna personer, där jag har varit insatt såsom MiC (Militär Insats Chef).

Foto: Håkan Brant

Hemvärnssoldater ur HvBat Nord urlastade omkomna i tsunamikatastrofen ur Tp 54 Hercules-plan på Arlanda. 25

För det kan inte sägas för många gånger, att Hemvärnet idag inte är det "Åsa - Nisseförband" som många fortfarande tror, utan ett förband att räkna med! Vi brukar lite skämtsamt säga att "idag är det Försvarsmakten som är en del av Hemvärnet".

Att vi är att räkna med klargjordes alldeles tydligt under de två katastrofer, som drabbade Sverige kring förra årsskiftet, där Hemvärnet i södra Sverige fick hjälpa till efter stormen och vi i HV Bat Nord (i Stockholmsområdet; red. anm.) fick frågan från MD M (Mellersta Militärdistriktet), om vi kunde hjälpa till med att ta emot de första kropparna efter Asienkatastrofen. När ordern kom på söndagen skulle vi ställa upp med ca 25 man, som natten mellan efterföljande tisdag och onsdag den 5/1 hade att urlasta Herculesplanet på ett värdigt sätt.

På två timmar fick vi svar från ca 200 man, som kunde ställa upp och då gällde även: att de på normal arbetstid, under måndagen, skulle öva in det förlorande som gällde. Imponerande! De löste också sin uppgift med beröm godkänt fast de nästan lrois ihjäl under två timmars väntan på plattan ute på Arlanda. Så Hemvärnet är att lita på. Precis som vi var att lita på nere i sandlådan några kallar Sinai.

Stf grpch 1, plut 740 Borwin Bat 72 M / Kompch Attunda Hvkomp

RÄDDNINGSVERKET OCH TSUNAMIKATASTROFEN

1986 bildades Statens Räddningsverk, SRV, genom sammanslagning av bl.a. Civilförsvarsstyrelsen och Statens Brandmynd. SRV fick en annan inriktning än den tidigare Civilförsvarsstyrelsen. Förutom civilförsvar tillkom räddningstjänst i fredstid. Den centrala förvaltningen och verkets ledning finns i Karlstad. Utbildningen genomförs vid skolorna på Sanda (red. anm: några mil norr Harnosand), i Rosersberg/Stockholm, Skövde och Revinge (öster Lund).

Från att Räddningsverket varit en nationell angelägenhet så bedrivs i dag ett omfattande internationellt arbete inom flera olika områden. Inom EU har Räddningsverket ett delegerat ansvar för berörd kommissions intrasse med räddningstjänstfrågor. Sedan 1988 har Räddningsverket regeringens uppdrag att hålla beredskap för internationella katastrof- och biståndsinSATser. Beredskapen består av personal och material, som med kort varsel ska kunna skickas dit de behövs. Under årens lopp har uppdragen varit varierande. Sedan jordbävningen i Armenien 1988 har Räddningsverket gjort humanitära insatser i katastrofområden i ca 50 länder. Några andra exempel är jordbävning i Turkiet, uppbyggande av flyktingläger i Kongo, bostadsbyggande i Polen och Bosnien samt återuppbyggnadsarbeten i Angola. De flesta av räddningsinsatserna genomförs inom ramen för Förenta Nationerna.

Räddningsinsatser inom FN:s ramar

Den 26 december 2004 inträffade en av vår tids största naturkatastrofer. Räddningsverket bidrog med personal och materiel till de initiala katastrofinSATserna, som FN koordinerade. Räddningsverket har utvärderat insatserna i samband med flodvågskatastrofen. I Räddningsverkets organisation ingår en operativ avdelning, OA, på ca 20 personer med uppgift att hålla beredskap för FN:s och EU:s behov av insatser runt om i världen.

Räddningsverkets beredskap den 26 december 2004 bestod av en vakthavande tjänsteman (VT), en jourtjänsteman för den internationella beredskapen och en för informationsverksamheten. Därutöver fanns för första gången under en julhelg jourberedskap vid Internationella Örrådet i Björred. Alla berörda jourtjänstemän nåddes vid larmet, som kom till verkets VT via SOS. Beredskapen fungerade exemplariskt. Från annandagens morgon till muntligt beslut från Försvarsdepartementet 27 december kl 2330 om insats till Thailand försliggick ett antal möten och samtal med berörda myndigheter. Generaldirektören (GD) för Räddningsverket begärde redan 27 december kl 1015 från Försvarsdepartementet order om insats. Den 28 december kl 1100 kommer ett muntligt beslut från Försvarsdepartementet om att GD får fatta beslut. Klockan 1200 samma dag fattar GD beslut om insats. 29 december kl 0700 landar den första styrkan i Thailand.

Det interna stabsarbetet pågår nu med hög intensitet i Karlsten. Försvarsmakten avdelade på begäran en samverkansofficer till Karlsten med bl.a. uppgift att samordna flygtransporter m.m. Han medverkade även som observatör i stabsarbetet. Sammanfattningsvis imponerades samverkansofficeren över den snabbhet, som präglade verksamheten både när det gällde att komma till besked och att omsätta dessa i praktisk handling. Han noterade också en valhänhet i "stabsarbetsmomenta" -- hur genomgångar arrangerades, hur information spreds m.m. Synpunkter fanns också på återrapporteringsystemet.

26 Efter flodvågskatastrofen har nya rutiner utarbetats för den operativa avdelningen vid insatser

Peterent Rolli Sjöberg - 055 (anställd inom Räddningsverket)

Relevant insatsledning hade givetvis varit OPIL Operativ avdelning Räddningsverket, motsvarande enheter ur Socialstyrelsen (vad avser sjukvård), Rikspolisstyrelsen (för identifiering) men också ur några andra myndigheter -- främst för att säkra kommunikationer. Här bör självfallet även Krisberedskapsmyndigheten (KBM) ingå men måste ges operativ förmåga. Sagda ledning ska vara den högsta då den normalt besitter sakkunniga befattningshavare också i toppen. Den ska inte utgöras av politiker, vilka i bästa fall bara har yligga kunskaper och dessutom riskerar att snegla politiskt i sitt agerande. Däremot bör utrikesnämnden finnas i bakgrunden beredd att tillföra framför allt penningmedel eller vid behov vidta diplomatiska utrikeskontakter -- men som sagt inte leda. I det fallet är TV-serien Kommissionen inne på rätt spår. (Jfr även sid 11). T.o.m. i Berlusconi:s Italien stod krishanteringsledningen i samband med Tsunamikatastrofen självständigt utanför regeringen och med fullt ledningsmandat. Under Kalja kriget hade vi på fostaber i samverkan med motsvarande civila länsledningsorgan och efter flitig övningsverksamhet utarbetat riktlinjer för i vilka regionala lägen (under beredskap eller krig) militära intressen skulle ha prioritet och när dito civila skulle ha det. Utred inte för mycket -- hända!

Ett annat bekymmer, som Israel delar med resten av västvärlden, är dess åldrande befolkning. Sedan 1955 har antalet personer äldre än 65 år ökat sjufaldigt samtidigt som den övriga befolkningen bara har vuxit med halva den siffran. Den åldrande delen av befolkningen räknar nu 12 procent av judarna mot enbart 27

3 procent för arabiska invånare. Än mer uppseendeväckande är att de personer, vilka är över 75 år, uppgår till mer än 250 000 på en totalbefolkning av i storleksordningen 6 miljoner. Bland nämnda åldringar finns landets premiärminister. Jag förbigår självfallet åldersstrukturen på SvFN-bat 72 M. Jag är frkänslig. Dock kan generellt tilläggas att den israeliske mannen kan förvänta sig att leva tills han fyller 76,6 år mot 76,1 för genomsnittsamerikanen. Vi som härstammar från vikingarna kan förmodas normalt leva till 79,2 år. Kvinnor synes överallt kunna lägga till fyra år till sina landsmäns ålderstak.

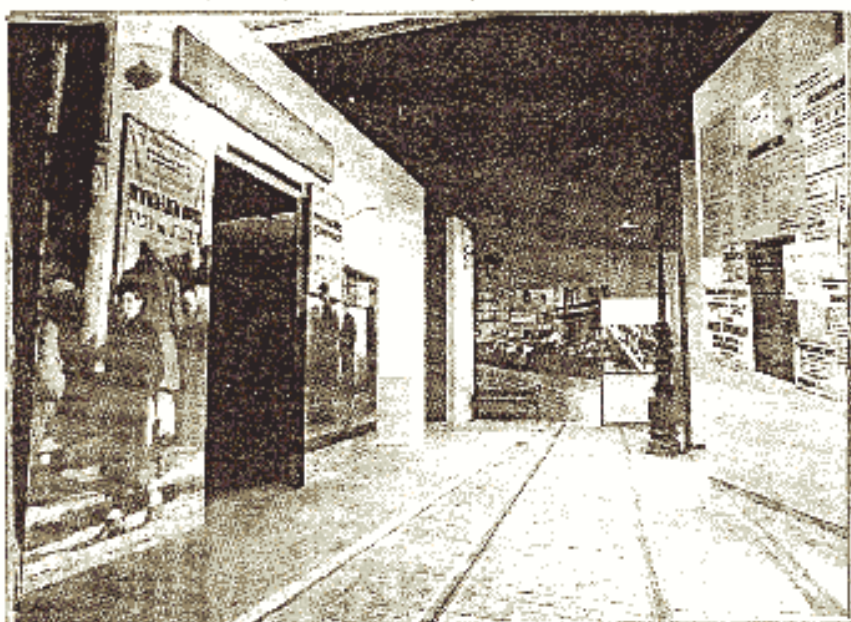
Det finns delade meningar om magdansens ursprung. I motsats till utbredd västerländsk uppfattning så hörjades den inte som ett sätt att förföra män. Många anser att iirägavarande konstform härstammar från Marocko. Vanligtvis var det något man gjorde för att ha roligt och inte som yrkesverksamhet. I genuint arabiska hem serverade kvinnorna männen deras måltider och drog sig därpå tillbaka till sina egna rum. Då de var färdiga med sina hushållstjänster inkl egen matbålning kunde de dansa för varandra. Det finns dock bevis på att män i en del fall har dansat separat för män.

Sakkunniga på såväl afrikansk som orientalisk dans anser att bägge dansformerna "håller sig stadigt på marken" i motsats till balett, som koncentreras till kroppens övre del. Man skulle kunna uttrycka sig som att "det rullas och vris både här och där". I Israel, som karaktäriseras av relativt stort avstånd mellan de sekulariserade samt ortodoxa, sägs -- kanske överraskande -- att fler religiösa, judiska kvinnor börja lära sig magdans. Under de senaste sju till åtta åren synes orientalisk dans, eller magdans, ha utvecklats från att ha varit en föga populär dansform till att fylla många kvinnors fritid. På t.ex. The Sahara City, en magdansskola i Tel Aviv kan man hitta alla typer av israeliska kvinnor: judiska, kristna och muslimska, sekulariserade eller troende med yrken såsom programmerare, advokater, poliser, siare, soulcångare och frisörer etc.

Dansformen påstås vara tuff och ge bra fysisk träning samt kan jämföras med aerobics samtidigt som den utgör en spirituell akt och ödmjuk bön enligt utövare. Den synes också förekomma som show.

I mars 2005 invigdes ett nytt filialmuseum över Förintelsen vid Yad Vashem i Jerusalem. Det nya museet är huvudsakligen upprättat under jord och insprängt i berget Herzl. Avsikten med museet är att redovisa Förintelsen ur ett judiskt perspektiv för nya generationer besökare.

En symbolisk efterkonstruktion av Leszno-gatan (spårvägsväls) i Warszawas ghetto.

I det tidigare Yad Vashem har Förintelsen skildrats med hjälp av bl.a. svart - vita bilder, som nazisterna tog av fångar. Det nya museet vill berätta om Förintelsen ur offrens egna synsätt/upplevelser genom skisser och konstverk i form av målningar m.m. som de själva utformat.

Ett rum innehåller snabbt notskrivna lappar samt kort med hälsningar från dem, vilka sändes med transporterna till dödslejren. Museet har lovat upp varje avsändare för att "ge dem ett ansikte och namn".

Det har tagit åtta år att färdigställa museet, vars invigning besöktes av statsmän från hela världen.

Redaktören

(Forts fr. sid 5)

Från Styrelsen

Kamratföreningens styrelse är f.n. hårt engagerad men vill på detta sätt förhandsanmäla att årets julbord för oss ökenveteraner intages fredagen 9 december c.a kl 1500. Plats ännu ej fastställd. Vi återkommer med aktuell plats, i mitten av november, till kamrater vilka anmält sin måladress. Kolla gärna med Dina kamrater 2B från 72 M, att de fått vårt förhandsmål om julbord.

Bo Ringdal -- 010

TILL ALLA
ÖKEXAMINATER I 72 M
BER STYRELSEN

ATT FÅ FRAMFÖRA
SINA ÖNSKNINGAR
OM

EN GOD JUL
OCH
ETT GOTT NYTT
ÅR

GENOM REDAKTÖREN